DE NIEUWSBODE,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK,
J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,
$ 2,00 per jaar, stiptelijk IN VOORUITBETALING.
Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1.00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0.50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

8ste JAARG. NO 31. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 4 AUGUSTUS 1857. GEHEEL NO. 395.

DE NIEUWSBODE,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 38	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	15
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
¼ col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
⅓ col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
½ col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	28	34	40
⅔ col	6 50	8 50	10½	12	20	25	35	43	50
¾ col	8 00	11	13½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	65	75

A square is 1 inch or less of space, column width.
Business Cards will be inserted 1 year at $1 ⅌ line.
Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM, 1 Julij. Volgens een schrijven uit 's Hage in een der Engelsche bladen, is er, volgens de *N. R. Cour.*, spake van een huwelijk van den prins *van Oranje* met de prinses *Alice*, de tweede dochter van Koningin *Victoria*. Princes *Alice* is geboren den 25 April 1843, en dus pas 14 jaar; zo is de tweede dochter en derde kind van Koningin *Victoria*.— Onze Kroonprins is, naar men weet, den 4 September 1840 geboren, en dus 17 jaren oud.

ARNHEM, 27 Junij. Onder de gemeente Elst, in Gelderland, heeft dezer dagen geleden een arbeider, die aan het graven van een sloot bezig was, de onvoorzigtigheid gehad, zijn werk blootshoofds te verrigten, ten gevolge waarvan hij door een zonnesteek op het hoofd is getroffen, en daardoor bedwelmd voorover in den modder gevallen en gestikt is. Moge dit voorbeeld anderen tot waarschuwing strekken, om zich bij dit warme weder voor gelijke onvoorzigtigheid te wachten.

— Uit Harderwijk wordt geschreven, dat er wederom dringende behoefte is aan manschappen voor onze West. Ind. Kolonien, zoo zelfs, dat een verhoogd handgeld van *f* 20 is toegezegd aan hen die reeds voor de Oost-Ind. dienst genomen hebben en voor het leger in West-Indien overteekenen.

LEEUWARDEN, 29 Junij. Sedert eenige dagen bevindt zich alhier de heer *S. Verheijen*, inspecteur van de Veterinaire dienst in Belgie en hoogleeraar aan de veeartsenijschool te Brussel, ten einde op last van zijn gouvernement de waarde der inenting en den gang der longziekte onder het rundvee in Friesland te onderzoeken en daarvan rapport te doen.

De longziekte blijft nog altijd voortwoeden in deze provincie, ofschoon dan ook de gevallen in den laatsten tijd eenigzins schijnen verminderd te zijn. In de vorige week zijn 50 runderen aan die geduchte ziekte gestorven, terwijl 28 door de ziekte aangetaste runderen voor rekening der eigenaars zijn afgemaakt. Het totaal der gevallen sedert den 1sten Januarij dezes jaars bedraagt reeds 5566.

DEVENTER, 28 Junij. Voor eenige weken werd door verschillende dagbladen een feit vermeld, dat voorzeker de belangstelling der lezers in hooge mate verdiende, te weten, het eenvoudig verhaal van eene merkwaardige godsdienstoefening, die geleid en gehouden werd door een der bijna herstelde lijders, zijnde een predikant, in het krankzinnigen gesticht te Deventer, ten aanhoore van een aanzienlijk getal zijner medelijders en beambten van het gesticht, welke godsdienstoefening een zeer gunstigen indruk op vele lijders had gemaakt.

Thans verneemt men, dat door de zorg van bestuurders een doelmatig lokaal in het gesticht is ingerigt tot het houden van godsdienstoefeningen; en dat de dienst voor de Hervormde lijders aanvankelijk is geregeld en waargenomen wordt door de twee tijdelijke jongste predikanten. Laatstleden Zondag had die godsdienstoefening voor de tweede keer plaats en wel in de beste orde, zoodat men te regt veel heilzame gevolgen er van kan verwachten.

GRONINGEN, 27 Junij. Worden er van tijd tot tijd verschillende, ja soms tegenstrijdige berigten betreffende den Landbouw in deze provincie door de dagbladen medegedeeld—ieder onbevooroordeelde en der zake eenigzins kundig, die in deze dagen een reisje door de provincie doet, zal met menigen klangtoon niet willen, noch kunnen instemmen. Zonder twijfel belooft dit jaar, zoo als het zich thans laat aanzien, eenen oogst, die ten minste onder de middelmatigen, kan gesteld worden. Steller dezes wil niet ontkennen dat er stukken land en zelfs streken zijn van welke minder dan een middelmatige oogst te verwachten is, maar daarentegen zijn er ook landen en streken die eenen goeden, ja ruimen oogst beloven.

Het Hoogland en het Oldambt is door den inzender dezes bezocht; en de landbouwer heeft ten minste in deze gedeelten der provincie over het algemeen ruime stof tot dankbaarheid en tevredenheid. Er is wel eens meer stroo op het land geweest; doch zulks is gewoonlijk het geval in drooge jaren, en het is toch eene zekere waarheid, drooge jaren geven deugdzame granen; gelijk ook drooge jaren het beste land leert kennen. De zwaarste klei is geenzins de beste grond in drooge evenmin als in natte jaren. Alleen wanneer droogte en regen elkander gedurig afwisselen, wanneer in een woord het weer in alle opzigten mee loopt, dan geeft de zware klei meer; doch door alle jaren heen zijn de zachtere, meer gemengde gronden verkieselijker, omdat ze beter natte en droogte kunnen verduren.—Verlangen echter ook de wintervruchten, zoo als koolzaad, gerst, tarwe en rogge naar regen.—de zomervruchten, haver, boonen en aardappelen lijden meer van de droogte.—De laatste, in zooverre ze althans nu gerooid worden, zijn klein van stuk, maar best van smaak.— De ziekte schijnt zich reeds hier en daar weer vertoond te hebben, in geringe mate evenwel.—De graslanden zijn er ook niet het best aan toe, noch het weide- noch het hooiland.—Nu wordt er echter op het Hoogland en in het Oldambt, waar men meer bouw- dan groenland vindt, nog al vrij wat klaver verbouwd, zoowel om des zomers op de stallen of in hokken te voeren (om meer mest te maken), als om hooi van te winnen voor den winter. En deze klaver geeft van 't jaar nog al goed, ten minste bij de eerste snede.—Blijft het echter nog wat droogen, dan zal de tweede en volgende snede niet veel geven.

Voor het oogenblik is men er echter het ergste aan toe met het planten van mangelwortels en boerenkool. Bunders en bunders worden er in het Hoogland en op het Oldambt mede bepoot tot beestenvoeder. De landen liggen gereed, de planten zijn reeds min groot genoeg, de tijd van planten is meer dan daar—doch het is te droog. Ook daarom verlangt de landbouwer in deze dagen vooral om eenen malschen regen, die hem echter ook in ander opzigten ten hoogste welkom zou zijn. De pereboomen beloven nog altijd veel vrucht. Met de appelboomen is zulks evenwel niet het geval; er komen nog wel hier en daar wat appels, maar het wordt geen appeljaar.

— Uit *ter Kople*, Friesland, schrijft men ons het volgende: "Met het aanhoudend schoon en droog weder gaat hier de inzameling van het hooi zeer voorspoedig, en niettegenstaande de aanhoudende droogte heeft men over 't algemeen niet te klagen over een schralen oogst. Verblijdend is evenwel de verkwikkende regen, in deze dagen gevallen, daar anders gebrek aan weide ware te vreezen geweest." Te *Terhorne* heeft in de vorige week, naar men ons meldt, een man door ophanging een einde aan zijn leven gemaakt. Misbruik van sterken drank schijnt alleen er de oorzaak van te zijn.

— Gisteren heeft zich alhier het zeldzame geval voorgedaan, dat er een huwelijk is voltrokken tusschen twee voormalige kweekelingen van het instituut voor Doofstommen, zijnde *J. Saardema*, geb. te Franeker, en *A. Wopkes*, geb. te Veenwouden. Dit is het tweede huwelijk van zoodanigen aard, hetwelk sedert de oprigting van den burgerl. stand, in 1811, hier is voltrokken. (*Gron. Ct.*)

MIDDELBURG, 2 Julij. Aangaande den brand ter dezer plaatse valt alsnog te melden: Meest al de panden, in dit onheil betrokken, alsmede eenige inboedels, zijn tegen brandschade verzekerd. Gedurende den geheelen dag is een gedeelte van de brandweer met eene spuit bezig geweest, om de nog smeulende en van tijd tot tijd brandende puinhoopen te bewaken.

Onder de ongelukkigen, die bij deze ontzettende gebeurtenis diep medelijden verwekken, behoort inzonderheid de heer *Zemsch*, een grijsaard van tachtig jaar, een zeer verdienstelijk burger, in 1831 door Koning *Willem I* tot ridder der orde van den Nederl. Leeuw benoemd, welke genoegzaam zijn geheel vermogen, de vrucht van vijftig jaren arbeids, gekenmerkt door eerlijkheid en goede trouw, verloren heeft. (Later zijn onder de puinhoopen van dit huis nog gevonden eene trom met effecten, goud en zilver, geld enz., maar het verlies van den eigenaar blijft toch altijd groot.)

— Ingevolge het in de laatste algemeene vergadering der *Nederlandsche maatschappij ter bevordering van de afschaffing der slavernij* genomen besluit, is eene som van *f* 1500 naar Suriname overgemaakt tot vrijkoop van slaven. Van het dames-comite te Amsterdam, *ter bevordering van de afschaffing der slavernij* in Suriname, is ontvangen eene gift van *f* 300.

— Volgens berigten uit Paramaribo van den 4den Junij, moet de procureur-generaal, de heer *Gef ken*, in de laatste dagen eene actie ingesteld hebben tegen een slaven-eigenaar, die een ongelukkige zou hebben afgestraft met een stuk touw, dat vooraf in kokend harpuis was gedoopt.

ARNHEM, 6 Julij. Met leedwezen moeten wij heden de pen opnemen om eene gebeurtenis te vermelden, die gisteren avond deze stad en omstreken teisterde. Tegen half negen zag men uit het ZW. een onweder opzetten, dat, te rekenen naar het bliksemvuur, dat de omstreken beneden deze stad bijna onafgebroken op ontzettend majestueuse wijze verlichtte, allerhevigst dreigde te worden. Langzaam naderende, bereikten de zwarte wolken een uur later deze stad en begon, onder aanhoudend lichten en donderen, een stortregen te vallen, die weldra vergezeld werd door een hagelslag, zoo ontzettend en hevig als zich niemand kon herinneren te hebben beleefd. Hagelsteenen, gemiddeld ter grootte van duiveneijeren en sommige zoo groot als hoendereijeren, voortgezweept door den wind, vielen onder verschrikkelijk geweld uit de lucht en overstemden het rollen van den donder in hunnen val op de daken en huizen. Wij hebben o. a. eene ruit gezien waarin door een hagelsteen, als door een kogel, een cirkelvormig gat van 8½ Ned. duim middellijn geslagen was. Hoewel de bui slechts korten tijd boven deze stad hing, is de verwoesting, welke die regen van ijsbrokken aanrigtte zeer groot. Een tal van vogels vond men overal dood onder de boomen. De schade aan boom- en veldgewassen is onberekenbaar. Met een smartelijk gevoel vindt men geheele velden, waarop de oogst is verpletterd en met huivering ziet men de berigten uit de omstreken te gemoet; althans de voorloopige tijdingen, die men uit Oosterbeek en Rozendaal ontvangt, zijn allertreurigst.

Ook de schade in de stad veroorzaakt is zeer, zeer groot. Behalve andere verwoestingen, zijn duizende en duizende ruiten vernield. In sommige straten, die onder het bereik van den wind stonden, kan men moeijelijk huizen vinden, waarvan niet de meeste, zoo niet alle ruiten, op alle verdiepingen zijn ingehageld. De blik die onze schoone stad op sommige punten dezen morgen aanbiedt, is dan ook treffend.

In het achterste gedeelte van het hotel van den heer *Hoffus* is de bliksem in een schoorsteen geslagen, zonder echter brand te veroorzaken. In verschillende weiden is vee gekwetst en naar men zegt, gedood.

GRONINGEN, 6 Julij. Na eene drukkende hitte op Zondag, begon het in den avond te weerlichten en brak des nachts omstreeks een uur een geweldig zwaar onweder vergezeld van geduchte slagregens en hevigen wind uit, dat tot ruim drie uur aanhield. De wind, des middags ZW, woei des avonds te 8 uur uit het NO. en trok gedurende het onweder door het O. en Z. heen. Van ongelukken in deze provincie hebben wij niet vernomen, maar te Buitenpost is de bliksem geslagen in den houtzaagmolen van *D. Kuipers*, en was dit gebouw, niettegende de spoedige aangebragte hulp, na verloop van twee uren geheel afgebrand.

Op onderscheidene plaatsen in andere provincien van ons land zijn ten gevolge van dit onweder branden ontstaan.

'S GRAVENHAGE, 6 Julij. De dagbladen hebben onlangs een berigt medegedeeld, betreffende de tenuitvoerlegging van het testament van Keizer *Napoleon I.* Sedert dien tijd werden bij de Fransche legatie alhier dagelijks ontvangen eene menigte aanvragen of vorderingen van oud-militairen van het keizerrijk.

Die legatie heeft thans bekend gemaakt, dat de verdeeling der sommen, bestemd om te voldoen aan de vervulling van den uitersten wil des Keizers, bepaaldelijk is afgeloopen en vastgesteld, zoodat de oud-militairen, die hunne bewijzen nog niet hebben ingeleverd, niet meer worden toegelaten, om die te doen gelden:—terwijl degenen die hunne bewijsstukken reeds hebben ingeleverd, zich van alle verdere stappen moeten onthouden.—Indien zij onder het getal der legatarissen zijn opgenomen, dan hebben zij slechts bedaard af te wachten de gevolgen der maatregelen, welke genomen worden voor de uitkeering hunner legaten. Indien zij niet opgenomen zijn onder het getal der legatarissen, dan baat het hun niet, klagten te verheffen tegen, noch eenig verhaal uit te oefenen op een besluit, hetwelk na een naauwgezet en onpartijdig onderzoek is genomen.

— Voor korten tijd deelden wij mede, dat het gemeentebestuur van Linden, in Noordbrabant, een cent voor elk pond opgezochte meikevers had uitgeloofd en dat door dezen maatregel duizenden van dat schadelijk gedierte waren vernietigd. Een berigtgever schrijft daarover nog het volgende:

"Nadat onze landerijen sedert verscheidene jaren door eene menigte larven van meikevers, ook bekend onder den naam van elften of wormen, worden geplaagd, was men te regt bevreesd, dat dit zoo schadelijk gedierte den landman alhier ook in de toekomende jaren een onberekenbaar nadeel zou berokkenen. Het gemeentebestuur dezer plaats besloot daarom middelen tot verdelging aan te wenden. Binnen weinige dagen werden in de gemeente, die slechts eene bevolking van 500 zielen telt, ruim 20,000 halve Ned. ponden meikevers gevangen. De kosten daarvan, bedragende eene som van *f* 200, zijn voorzeker gering te noemen, daar eene hoeveelheid van negen millioen meikevers (welke 20,000 halve Nederl. ponden bevatten) worden berekend weder voort te brengen eene massa van negentig millioen larven of elften, die buiten allen twijfel voor verscheiden duizend guldens schade aan de bouw- en weilanden moeten veroorzaken.

Het loffelijke voorbeeld van Linden's bestuur vinde ook elders, waar men door genoemd insect geplaagd wordt, navolging.

— *Das Ausland* geeft in zijne laatste nommers belangrijke berigten omtrent volksstammen uit het midden en zuidoosten van Afrika. Daaruit leert men onder anderen de Wakuafi's als hoogst onbeschaafde en barbaarsche menschen kennen. Van een' der stammen van de Wakuafi's, de Mabiti's aan het Niassameer, wordt als voorbeeld daarvan medegedeeld, dat zij eens de Wahinnen, een naburig volk, overvielen, eerst zoo veel menschen doodden, als zij konden, en daarop 7000 kinderen voor glasparels en kleederen aan de karavanen van slavenkoopers verkochten, nadat zij de zuigelingen, wijl deze niet loopen konden, in bundels gebonden aan de boomen opgehangen en door den rook van het vuur, dat zij onder hen aanlegden, verstikt hadden. Niet ten onregte voegt de berigtgever er bij: wanneer men van zulke tooneelen hoort of leest, zal men niet behoeven te vragen, of het zendelingswerk, de verbreiding van het Evangelie in Afrika, noodzakelijk is of niet.

— Alleen in het jaar 1855 werden in Nederland 300 panden door den bliksem getroffen, en ten deele vernield. Het is natuurlijk van het grootste belang om te trachten zulk een verlies aan waarde te verminderen. Het beste middel ware zeker het plaatsen van bliksem-afleiders, maar die zijn veelal te kostbaar. Daarom wordt in de *Landb. Ct.* de raad gegeven, om hoogopschietende boomen, die goede afleiders zijn voor den bliksem, nabij boerenwoningen en hooibergen te plaatsen. In het bijzonder wordt daartoe aanbevolen het plaatsen van een of twee Italiaansche populieren (*Populus fastigiata*) eenige voeten van de woningen. Daar die populieren zeer hoog opschieten, spoedig groeijen en weinig plaats innemen, kunnen zij gevoegelijk in de nabijheid van huizen en graanbergen geplaatst worden; het hout is wel niet van waarde, maar het geeft toch nog altijd brandhout, wanneer zij weder geveld worden. Dit eenvoudige en min kostbare middel zij ook aan de Landbewoners in dit gewest met aandrang aanbevolen.

ENGELAND.

De Koningin heeft, gelijk reeds is medegedeeld, aan prins *Albert* den titel van prins gemaal, voor den duur van hun beider gezamenlijk leven opgedragen. De *Times* laat zich hierover aldus uit: "Niemand kan het misbilijken dat de gemaal der Koningin, na eene echtverbindtenis van zeventien jaren, eene zoodanige onderscheiding verleend wordt. Door den titel wordt prins *Albert* wettiglijk een lid der koninklijke familie van Engeland, hetwelk hij feitelijk reeds was. *Filips* van Spanje was titulair Koning van Engeland, maar de gemaal der tegenwoordige Koningin is niets meer dan wat hij voor zijn huwelijk was, een prins uit het huis Saksen Coburg Gotha. Zelfs heeft hij geen Engelsch pairschap verkregen. Ofschoon genaturaliseerd onderdaan der Britsche Kroon, heeft prins *Albert* niets anders dan zijnen Duitschen titel gevoerd. Ofschoon onder ons met den naam van koninklijke hoogheid begroet en van de bevriende hoven koninklijke eerbewijzingen ontvangende, heeft prins *Albert* naar zijne geboorte alleen regt op den titel van doorluchtige hoogheid, en moet aan talrijke leden van koninklijke familien op het vasteland den voorrang afstaan, wier stand betrekkelijk minder is. H. M. heeft derhalve de palen der gematigdheid niet overschreden, door, na eene twintigjarige regering, haren gemaal eenen titel op te dragen die, ofschoon hij hem geenerlei binnenlandsch gezag verschaft, hem buitenlands eene verhoevene en bepaalde stelling verzekert. Voortaan zal hij buitenlandsche koninklijke familien met den rang van een Engelschen prins van den hoogsten rang naderen."

— Niettegenstaande de geruststellende taal der ministeriele bladen is de bezorgdheid en angst, door den opstand in Indie in alle klassen van Engeland en niet het minst in de meest gegoede te weeg gebragt, verre van te bedaren en doet aan de algemeene vrees denken, welke gedurende den oorlog in de Krim de Engelsche gezinnen aangreep, die overal, in Rusland zoowel als in China en Hindostan, hare leden tellen.

Het kan dan ook geene verwondering baren, dat de moordtooneelen, waarmede de opstand der Engelsche troepen in Indie gepaard ging, ontzetting en droefheid in aller harten hebben doen ontstaan. En ook zij, die voor hunne betrekkingen niets te duchten hebben, gevoelen hun nationalen trots toch vernederd, door den hoon, dien de Britschen naam in Indie onderging.

Merkwaardig is de wijze waarop lord *Napier*, die als gewezen opperbevelhebber in Indie, een allezins bevoegd beoordeelaar is, zich over dit land uitlaat. "Het tegenwoordig stelsel in Indie, zegt hij, kan geen vijftig jaar duren; zoodra deze moedige en begaafde inboorlingen geleerd zullen hebben zich met elkander te vereenigen, zullen zij ons te gelijker tijd aantasten en aan het spel een einde maken. Een slechte opperbevelhebber en een slechte gouverneur-generaal bij elkander, zullen aanleiding tot eene catastrophe geven, en een goed opperbevelhebber is bij het tegenwoordig stelsel onmogelijk." Nu kan het zijn, dat ditmaal alles goed afloopt, maar het is ook even mogelijk, dat de tegenwoordige gebeurtenis een voorspel van een meer ernstigen opstand wordt. En al gelukt het, de beweging spoedig te onderdrukken, zij zal Engeland duur te staan komen.

Hooggeplaatste mannen te Londen moeten wel verklaard hebben te gelooven, dat de eerste Indische mail de tijding van de herstelling der rust zal aanbrengen, maar van den anderen kant verzekert men, dat daar twee brieven uit Opper-Indie ontvangen zijn, welke den voortgang des opstands vermelden. Het 9de inlandsch infanterieregement van Bengalen, op welks trouw men zoo zeer steunde, zou ook afvallig geworden zijn, het kantonnement te Allyghur verbrand en de openbare schatkist geplunderd hebben. Al de ambtenaren te Allyghur hadden zich door de vlugt gered en waren te Agra aangekomen.

— Een droevig proces houdt op het oogenblik de aandacht in Engeland zoo zeer bezig, dat de groote bladen dagelijks het verslag der zittingen van het hof te Edinburg per telegraaf ontvangen. Het betreft eene jonge, zeer schoone dame van eene aristocratische familie te Glascow, die beschuldigd is, haren beminde te hebben vergiftigd, om haar engagement met hem te breken. Haar naam is miss *M. Hamilton Smith*. Haar beminde, *E. l'Angelier*, is, na tweemaal de verschijnselen van rattekruid-vergiftiging te hebben opgeleverd, den 23sten Maart overleden. Miss *Smith* heeft herhaaldelijk rattekruid aangekocht, en wilde tegen den zin harer ouders een' anderen huwen. In deze zaak worden 80 getuigen gehoord. De beschuldigde ontkent en is zoo kalm als maar mogelijk is.

FRANKRIJK.

PARIJS, 25 Junij. De uitslag van alle verkiezingen tot vernieuwing van het Wetgevend ligchaam van Frankrijk, met uitzondering van die op Corsica, is thans bekend. Het gouvernement schijnt daarmede zeer tevreden te zijn, hoewel het meer algemeene deelneming der kiezers gewenscht had. Zoo zegt de ministeriele *Constitutionnel*: "Het gouvernement heeft eene zoo volkomene zege behaald, als het maar wenschen kon. Overal is de wedstrijd eerlijk gevoerd; overal hebben de kiezers vrijelijk hunne stem op den kandidaat hunner keuze uitgebragt; de oppositie is ijverig werkzaam geweest, om aanhangers te winnen, en heeft alzoo de mate harer sterkte in het licht gesteld.

"Groot is wederom uit het zedelijke en het politieke oogpunt de beteekenis der verkiezingen van 1857. Het gouvernement heeft vrijmoedig de uitspraak des lands ingeroepen; de natie heeft aan de roepstem gehoor gegeven, en de meerderheid der kiezers heeft haren pligt vervuld, haar regt uitgeoefend. Voor het Keizerlijke gouvernement is de verkiezing zijner kandidaten een schitterend blijk van zijne kracht en zijne populariteit; het is de vierdemaal, dat het van de natie eene plegtige betuiging van vertrouwen ontvangt."

Het is der oppositie slechts gelukt vijf van hare kandidaten door te drijven: *Carnot* en *Goudchaux* te Parijs, *Henon* te Lyon, *Cure* te Bordeaux en *Brame* te Ryssel. De generaal *Cavaignac* heeft nergens een genoegzaam aantal stemmen op zich kunnen vereenigen. Zeven oud gedeputeerden, de eenigen, die door de regering bestreden worden, hebben in den verkiezingsstrijd het onderspit gedolven, namelijk de heeren *de Montalembert*, *Chevolier*, *Desmolles*, *de Civrac*, *David*, *Leroy Beaulieu* en de hertog *d'Uzes*.

RUSLAND.

Vroegere berigten uit Petersburg deden het als waarschijnlijk voorkomen, dat weldra met nadruk een veldtogt zoude ondernomen worden, ten einde het oostelijk gedeelte van den Kaukasus te onderwerpen. Eene onlangs uitgevaardigde dagorder van den opperbevelhebber van het afzonderlijke Kaukasische legercorps bevestigt deze waarschijnlijkheid van krachtige operatien tegen *Schamyl*, welke aan prins *Bariatinski* opgedragen zijn.

Te Konstantinopel werd beweerd, dat de Circassiers een aanval der Russen hebben afgeslagen, met dat gevolg, dat 1000 Russen gesneuveld zijn. De Circassiers hadden een aanslag op het leven van den generaal *Tokonoff* beproefd, die zich echter door de vlugt had kunnen redden. Wij doen hierbij opmerken, dat dit berigt uit eene Turksche bron en alzoo weinig geloofwaardig is.

— De grootvorst *Konstantijn* is den 15 Junij te Petersburg teruggekeerd van zijne reis naar Westelijk Europa. Gedurende de afwezigheid van den Keizer, wiens vertrek Dingsdag zoude plaats hebben, zal de grootvorst het hoofdbestuur over de aangelegenheden des rijks op zich nemen. Prins *Orloff* en de graaf *Bloudoff* zullen hem ter zijde staan, en met hem eene soort van regentschap vormen, zoolang Keizer *Alexander* zich buitenslands bevindt.

DUITSCHLAND.

Gedurende geruimen tijd, namelijk in de jaren 1855 en 1856, vond men in bijna alle meer algemeen gelezen dagbladen aankondigingen, waardoor een met den naam *Revalenta Arabica* bestempeld gezondheids- en krachtherstellend meel te koop aangeboden en als geheim geneesmiddel aanbevolen werd. Gewoonlijk stond daar boven de afbeelding van eene plantaadje, waarin negers bezig waren met het opgraven en vervoeren van eene soort van palmboom. Daarbij noemde zich eene firma *Barry du Barry en co.*, 77, Regentstreet te Londen als eigenares der revalenta-plantaadjen, welke beweerde alleen het aangeboden product ontdekt, geplant, gewonnen en ingevoerd te hebben. Deze *Revalenta Arabica* werd, onder bijvoeging van talrijke attesten van beweerde genezene of werkelijk versterkte personen, aangeprezen als een gezondheidsmeel voor zieken van allen ouderdom en zwakke kinderen; het zou de zwakste spijsvertering, borst, longen en zenuwen versterken, zelfs neerslagtigheid, spleen, zwaarmoedigheid, enz. genezen. Onder anderen bevatte de *Kols. Ztg.* herhaaldelijk zulke aanprijzingen. Dit gaf den opper-procureur te Keulen, op grond eener wet van den 11den April 1803, waarbij het aankondigen van geheime geneesmiddelen verboden wordt, aanleiding om eene vervolging in te stellen. Als de persoon, van wien deze aankondigingen uitgaan, werd zekere *Christiaan Klug* aangewezen, die onder den titel van chef van het huis *Barry du Barry en Co*, te Londen, dit product in den handel had gebragt. Een zeer zorgvuldig onderzoek van het zoo geprezen gezondheidsmeel, leverde het bewijs, dat het een mengsel is van meel van gepelde roode linzen en van gerstenmeel in gelijke deelen, met geringe toevoeging van eenige specerijen. Daarop verklaarde de regtbank van correctionele politie te Keulen den aangeklaagden *Klug* voor schuldig, dat hij in den loop des jaars 1856 herhaalde malen de *Revalenta Arabica* als geheim middel had aangekondigd en veroordeelde hem deswege tot eene geldboete van 80 thaler of tot eene maand gevangenisstraf.

— Bij een brand die in de vorige week het stationsgebouw van den Leipzig-Dresdener spoorweg heeft in de asch gelegd, is de onaangename ondervinding opgedaan, dat bijna in alle zoo hoog geroemde ijzeren geldkisten, de papieren verbrand waren en het geld gesmolten was.

CHINA.

De berigten van de rivier van Canton loopen tot den 9den Mei. De Chinezen hadden verscheidene pogingen gedaan om de Engelsche schepen in de lucht te doen springen en weinig ontbrak er aan, of het ware hun eenmaal gelukt. Zij hadden namelijk een grooten waterbak, met buskruid gevuld, tegen het oorlogsschip *Acora* laten aandrijven. Het was een goed gevulde brander, die echter gelukkigerwijze losbarstte toen hij nog 15 el van het schip verwijderd was en geen schade aanrigtte. De Britsche stoomboot *Sampson* had in gemeenschap met de brik *Camilla* eene menigte rooversjonken en lorchas op de kust vernield.

Uit Foo-chow wordt van den 30sten geschreven, dat de vrees voor de rebellen het verkeer bijna geheel en al gestremd had. De handelaars en allen die wat te verliezen hadden, bragten hunne have in veiligheid en de thee-operatien voor het volgende saizoen moesten rusten. Te Amoy was alles rustig. Te Hongkong waren bereids eenige van de Engelsche kanonneerbooten aangekomen; doch men verwachtte niet dat zoo spoedig iets beslissends beproefd zoude worden.

FEUILLETON.

LANG LEVEN ONDER WEDERWAARDIGHEDEN.

BELANGRIJKE LEVENSSCHETS VAN THOM. PARR, DIE TOT DEN OUDERDOM VAN 153 JAREN LEEFDE.

(UIT CHARLES DICKENS HOUSEHOLD WORDS)

Op den twee en twintigsten Augustus, veertien honderd vijf en tachtig, zette eene arme vrouw, die den vorigen dag de stad Leicester verlaten had, met eenen kleinen jongen van twee of drie jaren op haren rug, en een klein pakje in eenen doek in hare hand, hare voetreis voort. Terwijl zij voortgingen werden zij gestoord door het snelle marcheren van talrijke hoopen mannen, die allen gewapend waren, en iets groots voorhadden. In antwoord op hare vraag, zeide haar somtijds een soldaat voort te gaan en hare tong te houden; maar eens of tweemaal berigtte haar een beleefder antwoorder, dat er een groot gevecht op til was, en dat de pretendent Richmond op Londen aanrukte, en dat koning Richard hen aanvoerde, om den aanvaller het hoofd te bieden. De vrouw had nooit van Richard of van Richmond gehoord, en ging door met vreeze. Toen zij op een groot en open veld kwam, zag zij de legers in slagorde staan, en te bang zijnde om er door, en te moede om er omheen te gaan, was zij genoodzaakt zich onder een doornbosch aan het eene einde der vlakte te plaatsen. Haar zoontje op zijne voeten zettende, en hem zeggende niet van hare zijde te gaan, keek zij naar de verrigtingen der legerbenden voor haar, zonder zich te kunnen verbeelden, wat zij deden, of wat dat alles beteekende. Aan het einde van een vreesselijk gedrang en gegil, en geschop en geschreeuw, zag zij eenen man, die zeer verhit en vermoeid was, iets, zij kon niet zeggen wat, op het digt bebladerde bosch, waar zij onder lag, werpen, en met allen spoed wegrennen.

"Tommy," zeide zij tot het kind, "wat gooit daar die heer tusschen de takken?"

"Wel drommels!" snapte het kind; "het is de mooije hoed van St. Thomas uit onze kerk te huis."

"Kunt gij er bij, Tommy?"

"Ja, als gij mij opligt."

De vrouw rees voorzigtig op, en den knaap in hare armen nemende, was zij bezig met hem vooruit te steken, opdat hij den hoed van den heilige zou kunnen grijpen, toen er eene groote troep ruiters kwam aanrijden.—Een hunner sprong van zijn paard, vloog op het doornbosch aan, waarbij hij de arme vrouw en haren jongen omver wierp, en greep den schitterenden prijs.

"De Engelsche kroon, bij onze lieve vrouw!" zeide hij, en op eene knie nederknielende, bood hij dezelve eenen bleeken, donker zienden heer aan, die van zijn paard was gestegen. Doch die heer glimlachte en zeide,—'gij weet de plaats waar zij hoort, lord Stanley;" en boog zijn hoofd terwijl hij sprak.

Lord Stanley plaatste haar nu op de blonde lokken van den ruiter, en onmiddelijk werd over het gansche veld een groot geschreeuw gehoord:

"God behoede koning Hendrik! God behoede den koning!"

De vrouw, ziende welk een schat haar ontgaan was, begon te roepen:

"Denk aan mij, als u 't u belieft, o koning; want het was mijn kleine Tommy, die die kroon gevonden heeft."

"Hebt gij, mijn kleine man?" zeide Hendrik, te gelukkig om zich aan iets te ergeren.

"Zeker heb ik," antwoordde het kind, in zijne onduidelijke soort van praat.

"Hier, geeft hem wat geld, eenigen van u," zeide de milde en zuinige monarch; en verscheidene beurzen werden oogenblikkelijk in den schoot der vrouw uitgestort. De troep verwijderde zich.

"Nog iets, als 't u belieft," zeide de vrouw. "Ik heb daar onder in Shropshire gehoord, dat de aanraking des konings het hoofdzeer geneest; nu heeft Tommy het heel erg, en kan niet in het leven blijven als hij er niet van bevrijd wordt—"

De koning sloeg den knaap half in scherts op de kin, en zeide, "wilt gij genezen worden, mijn jongen?"

"Sakkerloot, of ik!" antwoordde Tommy; en het werk was volbragt.

Wij hebben gezegd, dat het kind niet meer dan drie jaren oud was, maar er waren reeds diepe teekenen op zijn gezigt, en strepen bijna als rimpels op zijn voorhoofd. Hij zag er vroeg oud uit en zijne zeer beslissende wijze van spreken was een bewijs, dat zijn denkvermogen zijne jaren ver vooruit was. Hij was zeer klein, en zwak op de beenen. Derhalve bond zijne moeder, toen de slag voorbij was, hem weder op haren rug, en ving met een ligt hart en eenen zwaren zak hare reis naar Shropshire weder aan. Toen zij het eerst de Wrekin in het oog kreeg, was hare vreugde zoo groot, dat zij plotseling stil stond, en op hare kniën viel. Tommy, die op hare schouders was geklouterd, werd over haar hoofd geworpen, en viel met groot geweld op den grond.

"Dat drommelsche kind!" zeide de ongevoelige moeder; "gij kunt niet leven om uw geluk te genieten, als gij op die manier uwe beenderen breekt. Sta op, Tommy! Hebt gij uw andere been gebroken? Uw regterbeen is naauwelijks nog goed genezen, nadat de ezel van den molenaar het in tweeën sloeg. Zijt gij dood?" riep zij luider, daar Tommy stil bleef liggen. "Morsdood van zulke eene buiteling, als dat was—"

De knaap opende zijne oogen en zeide, "Verdord, ik geloof dat ik het ben."

De vrouw raapte hem op, als of hij een gebroken stuk aardewerk was. "Gij hebt uwe twee beenen gebroken," zeide zij, "en drie ribben; gij hebt de mazelen gehad, die uwen rug hebben gekromd, en de kinkhoest, die uwe borst heeft uitgezet! Gij hebt het koningszeer, en gaat hard achteruit, en kunt niets meer eten, en slaapt niet eenen nacht. Gij kunt niet in het leven blijven, Tommy."

"Houd den mond," hernam de zieke, "Voor den drommel, ik wil nergens sterven dan in mijn eigen bedje te huis. Maak dus dat gij voortkomt, moeder; want ik geloof niet dat ik den avond beleven zal."

Maar Tommy bleef in leven, en toen er twintig jaren om waren, was hij tot zijne volle lengte gegroeid, die niet veel beteekende, en was voor iemand die er zoo teeder uitzag nog al sterk, en daar zijne moeder, voor haar overlijden, hem de dakspar had gewezen, tusschen welke en het riet zij het losgeld der Engelsche kroon verborgen had, beschouwde hij zich buiten de noodzakelijkheid om te werken, en gaf zich geheel aan ledigheid en onafhankelijkheid over. Ledig en onafhankelijk zijnde, deed hij vele dwaze dingen, waaronder de ergste, dat hij verliefd werd. Er kwam een meisje, met eenen emmer water op haar hoofd, over het kerkhof; een schoon meisje, met fraai haar en eene vlugge gestalte—het sieraad van het dorp. Dit was Tommy's hartelap.

"Gooden avond, Susan Proddy," zeide hij.—"Sakkerloot, wat ziet gij er lief uit! Geef mij een' zoen, Susan."

"Pak u weg, Tommy de leeglooper!" zeide Susan, stilstaande toen hij haar aansprak. "Wat zou zulk eene sterfachtige verschijning met een' zoen doen, als ik er u een gaf?"

"'t Zou mij misschien in het leven houden," antwoordde Tommy "want ik heb zulk eene pijn in me borst."

"Leg er pap op," hernam de schoone doctores; "een stuk grauw papier en teer zou voor een' geest beter wezen dan een zoen van mij."

"Wel weergaas!" zei Tommy, "het kan wel wezen, dat gij gelijk hebt. Ik wou dat ik maar eens voor goed sterven kon, want niemand denkt ooit, dat ik nog een jaar leven kan. Luister, Susan Proddy, ik houd zoo veel van u, dat ik u rijk wil maken. Als gij met mij wilt trouwen, dan beloof ik u, dat ik binnen twaalf maanden sterven zal, en dan zult gij al mijn geld hebben."

"Dat is een goed en verlijdelijk aanbod, Tommy," antwoordde het meisje lagchende, "en ik zal er over denken. Pak u weg, of ik doop u met de waterkan."

"Potdorie!" zei Tommy, "als ik maar hopen kon van nog eenige jaren te zullen leven—maar het is te vergeefs dat te hopen. Ik heb de geelzucht en de pokken, en de zweetziekte gehad; ik heb al mijne beenderen gebroken; mijn hoofd is gebarsten; mijne kaken zijn uit het lid geweest; ik ben aan den hoest, zoo hard als eens schaapherders hond; ik heb de vallende ziekte; ik heb eene kwaal in de lever; ik heb eenen draai in de ruggegraat; ik heb elke lente en elken herfst de heete koorts en elken zomer de scharlakenkoorts; ik heb eene vergrooting van het hart, en eene ziekte in de nieren, en de huig; en lendewee elken winter, en heupjicht het gansche jaar. Drommels, het is toch een wonder dat ik niet sterf."

Maar het wonder duurde voort, en toen er twintig jaren meer voorbij waren, was Tommy nog eene wandelende naamlijst van menschelijke ellenden. Elk gedeelte van hem scheen verkeerd te gaan, behalve het hart.

Hij was getrouw aan zijne eenigste geliefde, Susan Proddy; maar Susan had reeds voor langen tijd het dorp verlaten. Zij was met zekeren Dodger, eenen molenaar te Wakefield, getrouwd, en had Tommy, den leeglooper, en zijn huwelijksvoorstel geheel vergeten; maar Tommy vergat haar nooit. In het midden van al zijne smarten en ziekten lag haar beeld besloten, de eenige zonnestraal die op Tommy's duister levenspad viel. Hij liet zich steeds van al hare verrigtingen berigt geven. Als er tijding van haar in het dorp kwam, luisterde Tommy met meer ernst en belangstelling dan iemand anders; en eens, toen hij vijf weken lang afwezig was, begon men elkander in het oor te fluisteren, dat hij er onderzoek naar had gedaan, waar Wakefield lag, en hoe de reis naar zulk eene afgelegene plaats gedaan moest worden; en kort daarna kwam er een gerucht ter oore van Susan Proddy's moeder, dat een vreemdeling de kindermeid had tegengehouden, die Susan's kind droeg, en het kind gekust had en om deszelfs hals eenen gouden ketting en ring had gedaan met eene fraaije graven kroon op het zegel, zoodat de moeder zich vleide dat de gever een groot heer was, en uit zulk een gunstig voorval voorspoed voor hare dochter voorspelde. Tommy hoorde dit berigt met groote tevredenheid aan.

"Seldrement!" zeide hij, toen hij op zijn bed lag te kermen van jicht en rheumatismus, benevens aamborstigheid en maagkramp. "Ik ben blij dat de ketting en de ring van dien edelman, uit moeders beurs, op zulk eenen hoogen prijs wordt gesteld. Ach, Susan Proddy! De molenaar heeft u nooit zoo lief gehad als ik—en het is zeer hard, dat ik niet anders kan verwachten, dan nog maar weinige maanden te leven, want ik zou graag zien, wat er van uw lief kind komt—de kindermeid noemde het Susan Proddy, en dat veroorzaakte mij hartkloppingen. O, als ik nog maar twintig jaar leven kon, om te weten welk geluk die lieve Susan de tweede ten deel valt—maar het is te vergeefs dat te wenschen. Over drie weken zal ik er wel geweest zijn."

Doch Tommy werd op nieuw te leur gesteld.—Achttien jaren na zijn bezoek te Wakefield, bevond hij zich te Warwick, alwaar in St. Mary's kerk een deftig trouwen moest plaats hebben. Stephan Honeydew

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 4 AUGUSTUS 1857.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $3,50 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS.

☞ KLEINE SOMMEN GELDS, HETZIJ BENEDEN EEN DOLLAR, OF CENTEN BOVEN EEN OF MEER DOLLARS, KUNNEN ONS IMMER PER BRIEF IN POSTSTEMPELS VAN EEN EN DRIE CENTS, VAN LAATSTGENOEMDE 'T LIEFST, BETAALD WORDEN TOEGEZONDEN.

ZULKE STEMPELS KAN MEN KOOPEN BIJ ALLE POSTMEESTERS.

☞ GEREGISTREERDE BRIEVEN MET GELD KAN MEN TEN ONZEN RISICO ZENDEN. VOOR HET REGISTREREN MOET DE AFZENDER 5 CENTS BETALEN.

NB.—GEBOORTE-, TROUW- EN DOODBERIGTEN WORDEN GEPLAATST VOOR 25 CENTS.

OOGST VAN 1857.

Wij lazen onlangs eene statistische opgave, in de Cincinnati *Gazette*, van den te verwachten tarwe- en koren-oogst in negen van de westelijke en noordwestelijke Staten, welke zij zegt gegrond te zijn op juiste berigten aangaande de toename van bevolking en de gemiddelde opbrengst, en op de veronderstelling. dat de oogst van dit jaar onder de gunstigste zal mogen gerangschikt worden.

Hare getallen zijn als volgt:

TARWE.	Bushels
Ohio	20,000,000
Indiana	10,000,000
Illinois	16,000,000
Kentucky	5,000,000
Tennessee	8,000,000
Michigan	6,000,000
Wisconsin	5,000,000
Missouri	5,000,000
Iowa	3,000,000
Totaal	73,000,000

KOREN.	Bushels.
Ohio	85,000,000
Indiana	65,000,000
Illinois	75,000,000
Kentucky	65,000,000
Tennessee	60,000,000
Michigan	10,000,000
Wisconsin	8,000,000
Missouri	55,000,000
Iowa	20,000,000
Totaal	443,000,000

Het kan niet ontkend worden, dat boven vermeld blad doorgaans vrij juist is in hare statistiek, doch voor Wisconsin zal zij eene nieuwe basis van berekening moeten aannemen, betreffende den tarwe oogst, aangezien hare getallen zeer verre de plank mis zijn, indien wij—gelijk wij thans naar allen schijn doen kunnen—rekenen mogen op eene aanzienlijke vermeerdering van dezen oogst, boven dien van verleden jaar. Weinige woorden zullen dit ophelderen.

Volgens een verslag in de *Sentinel*, heeft Milwaukee alleen uitgevoerd, van 1 Augustus 1856 tot 1 Augustus 1857, niet minder dan 4,350,000 bushels tarwe (met inbegrip van het uitgevoerde meel tot tarwe terug gebragt,) terwijl uit de havens van Kenosha, Racine, Sheboygan, Port Washington, Manitouwoc en Green Bay, alle in dezen Staat gelegen, de uitvoer niet minder dan 3,500,000 bushels bedraagt, en dit getal is zeker niet te hoog geschat. Bovendien wordt er nog veel tarwe verzonden per stoombooten varende op de Mississippi, uit de counties aan onze westelijke grenslijn; welligt niet minder dan 300,000 bushel.

Bij deze getallen moet nog gevoegd worden de consumtie van tarwe in den Staat. welks bevolking verleden jaar in ronde getallen 700,000 zielen bedroeg. Eene geringe schatting voor eigene consumtie is misschien 2,500,000 bushels. Dit getal aannemende, zoo krijgen wij de volgende hoeveelheid voor 1856:

	Bushels
Van Milwaukee uitgevoerd	4,350,000
Uit andere havens	3,500,000
Langs de Mississippi	300,000
Eigene consumtie	2,500,000
Totaal	10,650,000

Verder aannemende, dat de tarwe oogst van 1857 die van 1856 met 20 percent zal overtreffen, dan zoude dezelve voor onzen Staat 12,780,000 (zegge twaalf millioen zeven honderd en tachtig duizend) bushels, in plaats van vijf millioen bushels bedragen, gelijk de *Gazette* den oogst begroot.

WISCONSIN FARMER.—Het no. voor de maand Augustus van dit nuttig landbouwkundig maandwerk is ontvangen. Hetzelve is in den loop dezes jaars veel verbeterd, en wordt door deskundigen alom zeer geroemd. Wij wenschen het in de handen van iederen landbouwer die Engelsch kan lezen. Voor den geringen prijs van $1 ontvangt men het een gansch jaar. Adres POWERS & SKINNER, Madison, Wis.

Uit het Philadelphia Bulletin.

Hoe Buchanan verkozen werd.

Toen wij verleden October in het *Bulletin* verklaarden, dat te dezer stede in de kiezing de overwinning was behaald door groot bedrog, werd deze verzekering, door zekere dagbladen, in zeer stellige uitdrukkingen tegengesproken. Het Hof van vierendeeljarige zittingen (Court of Quarter Sessions) heeft, na het geduldigst onderzoek, onze meening van die zaak bevestigd, en de uitspraak gedaan, dat Lewis C. Cassidy, de democratische candidaat voor District Attorney niet verkozen was, maar William E. Mann. Een gelijk onderzoek wegens elken anderen in October verkozen beambte, zou zonder twijfel tot eene gelijke beslissing geleid hebben, en de onwettige stemmen, zoo men zich van die allen kon vergewissen, zouden bij duizenden in plaats van bij honderden geteld worden. Het besluit der partij-aanvoerders was duideli k. Zij wisten dat zij de stad moesten winnen, al moesten er ook bedriegerijen om gepleegd worden; dat als de stad gewonnen werd, ook de Staat gewonnen was, en dat dit Buchanans verkiezing in November zeker zou maken.

Wij aarzelen niet te verklaren. dat de kiezing van October, die nu bedriegelijk is verklaard, het middel was tot Buchanan's slagen. Als de oppositie in deze stad in October de overhand had gehad, zou er niet de minste kans voor Mr. Buchanan geweest zijn. Zijne partij zou volkomen ontzenuwd zijn geweest door den uitslag in Maine en Iowa, en eene nederlaag in Pennsylvanie in October zou verderfelijk voor zijne vooruitzigten zijn geweest. Het was het bewustzijn hiervan, hetwelk de partijhoofden deed besluiten, om met eerlijke of oneerlijke middelen de stad te winnen. Door een zamenstel van bedriegerijen, het snoodste in deze stad ooit waargenomen, werd er eene democratische meerderheid zaamgeflanst, en van dat oogenblik af hielden de Democraten zich zeker van den Staat voor Buchanan. Het is jammerlijk genoeg een enkel ambt te zien verkrijgen door zulke snoode middelen als die, welke door het Hof zijn aan den dag gebragt; maar in dit geval, werd het gansche bestuur van het land beheerscht door de bedriegerijen, die bedreven werden; eene groote en magtige partij werd geslagen. en een man werd tot President der Vereenigde Staten verkozen,die met geene mogelijkheid kon geslaagd zijn, uitgezonderd door de bedriegerijen, die te Philadelphia, bij de October kiezing, door zijne ondersteuners bedreven zijn. Mr. Buchanan heeft aan de krachteloosheid der Pennsylvanische kiezingswetten, en aan den zeer langzamen gang der geregtigheid, den zetel te danken, waarop hij nu als President der Vereenigde Staten zit. Als het bedreven onregt had kunnen aan den dag gebragt en bewezen worden, toen wij dat het eerst verklaarden, dan zou John C. Fremont nu de President der Vereenigde Staten zijn.

DAADZAKEN VOOR DE NIEUWSGIERIGEN.—Thomas Jefferson en John Adams stierven beiden op den 4 Julij 1826. John Adams stierf in zijn 91 jaar, en was acht jaar ouder dan Thomas Jefferson; Thomas Jefferson was acht jaar ouder dan James Madison; James Madison was acht jaar ouder dan James Monroe; James Monroe was acht jaar ouder dan John Q. Adams. De eerste vijf onzer Presidenten—allen mannen der revolutie—eindigden hunnen diensttijd in het 66ste jaar huns ouderdoms. Washington, geboren 22 Feb. 1732, ingehuldigd 1789; John Adams, geboren 19 Oct. 1735, ingehuldigd 1797; Thomas Jefferson. geboren 21 April, 1743, ingehuldigd 1801; James Madison, geboren 4 Maart, 1751, ingehuldigd 1809; James Monroe, geboren 2 April, 1759, ingehuldigd 1817—van deze allen eindigde de diensttijd in hun zes en zestigste levensjaar.

TUIMELENDE BANKEN.—De City Bank of Cincinnati en de Union Bank of Sandusky, Ohio, worden gezegd waggelend te staan, terwijl de Exchange Bank of Bridgeport te New York verworpen wordt.

VALSCHE BANKNOTEN.—Er zijn valsche een, twee, drie en vijf dollar noten in omloop, op de Farmers Bank of Kentucky, en de Merchants Bank of Madison, Wis., alsmede dezelfde plaat met Mankato City, Minnesota Territory.

WISCONSIN BANKEN.—Uit eenen staat van Wm. M. Dennis, Bank Controleur van Wisconsin, gedagteekend Madison, 23 Julij, blijkt dat er zestig banken in dezen Staat zijn. Derzelver kapitaal is $4,205,000; banknoten in omloop $2,231,829; deposieten $3,920,989; specie $550,488,15; kontanten $161,880,54; algemeene securiteiten $2,576,518,51; bijzondere securiteiten $7,332,104,12.

EENE DOODE PARTIJ.—De Madison *Patriot*, een "Democratisch blad" beschrijft zeer juist de ziekte, waaraan de Democratische partij in dezen Staat gestorven is, en voegt er bij:

"Zoodanig is de noodlottige ziekte, die de Democratische partij in Wisconsin heeft aangetast. Zij is dik en vast opgelegd, met dubbele lagen—gedakspaand, gemetseld, geteerd, gepleisterd en ingewreven, tot dat de partij meer gelijkt op den geest van eenen springhengst—*dood, gestorven, overleden en afgedaan, zonder vel, vleesch, of beenderen*—dan op iets dat leven heeft, duurzaamheid, veerkracht, geestkracht, levenskracht, of wakkerheid."

De eenige ware grondslag.

Volgens aankondiging werd in de afgeloopene maand eene Conventie gehouden te Portage City, Wis., welke door een twintigtal Uitgevers en Redacteurs van nieuwsbladen in dezen Staat bezocht werd. Onder eene reeks van besluiten, strekkende om "eenheid" in gevoelens, en "gelijkmatigheid" in prijzen voor gedane werk, te bevorderen en vast te stellen, komen ook de volgende zeer verstandige resolutien voor:

Besloten, Dat het gebruik om couranten aan inteekenaren te zenden, *zonder vooruitbetaling*, onraadzaam en hoogstens belemmerend is voorden voorspoed der drukpers, (wij wisten dit reeds lang) en dat hetzelve nu en voor altijd behoorde te worden afgeschaft, zonder eenige uitzondering, en dat deze vereeniging al de uitgevers in den Staat dringend verzoekt, een stelsel van vooruitbetaling bij elke inteekening aan te nemen, ingaande met of voor den 1 Januarij e.k.

Besloten, Dat alle voor eenen korten tijd geplaatste advertentien vooruit dienden betaald te worden, en dat wij de aanneming van dit stelsel door de gansche drukpers dringend aanbevelen.

(Hetzij voor eenen korten of langen tijd, wij randplegen daarbij ons eigen oordeel, en houden in alle zaken "*pay as you go*" voor ons motto.)

IN VRIJHEID STELLING IN VIRGINIE.—Kolonel THOS. HITE, geholpen door andere menschlievende burgers van Jefferson County, Va., stelde onlangs 80 hunner slaven in vrijheid. De kolonel verzelde hen, als zaakgelastigde der eigenaars, naar Middleburg, Pa., alwaar hij elk hunner veertig dollars in geld ter hand stelde, en hen met genoegzame kleederen uitrustte, waarop zij in vrijheid werden gesteld.

DONDER EN ZONNESCHIJN.—Volgens de Cincinnati *Commercial* werd op eenen der vorige Zondagen, ongeveer des namiddags ten half zes ure, de stad door eenen vreesselijken donderslag in hare rust gestoord. De zon scheen toen helder, en geen enkel wolkje benevelde het heldere azuur des hemels Deszelfs langdurig rollen was gelijk aan het onderaardsche rommelen eener aardbeving.

EENE HELDHAFTIGE VROUW.—Onder de opmerkingswaardige voorvallen bij het ongeluk der stoomboot *Montreal*, was het redden harer twee kinderen door Mrs. Bloomfield, wier echtgenoot geemployeerd is, bij de Grand Trunk company te Toronto. Zij hield zich met de eene hand aan een touw, en hield met de andere een der kinderen boven water, terwijl zij het andere kind met de tanden aan de kleederen boven hield. De last was zoo zwaar, dat twee harer tanden bezweken en verloren gingen; maar toch hield zij vast. Eindelijk kwam er eene boot op haar toe, en rondom haar hief men een geschreeuw aan, om aan boord te worden genomen. Zij kon niet schreeuwen, maar een man, die haren toestand ontwaarde, bragt de boot bij haar, zeggende tot de anderen, dat zij de meeste hulp noodig had. Bij het vooruitzigt op redding en veiligheid bezweken hare krachten, en zij was bijna verdronken, eer zij in de boot kon gehaald worden. Zij is eene tengere, teedere vrouw.

EENE LADING KATTEN.—Een koopman te New York zond om eene lading Maltezer katten van het beroemde eiland Malta, per schoener *Wm. L. Callis*, van Nantucket, kap. *Smith*. Er werden vijftig katten aan boord van den schoener gebragt, als een gedeelte der lading. Op de reis had men zeer ruw weder. In het eerst schreven de matrozen de snelle opvolging van stormen aan de komeet toe, maar een oude pikbroek zeide tot het scheepsvolk, dat het niets buiten het schip was, hetwelk den storm veroorzaakte, dat eene kat genoegzaam was om elk schip naar besjes kelder te zenden, en daar zij er vijftig aan boord hadden, niet een hunner kans had, om ooit weder een voet op den droogen wal te zetten. Dit was genoeg voor de bijgeloovige bemanning, en de katten werden onmiddelijk van den kapitein geeischt, gegeven en verdronken. Door een zonderling toeval, bedaarde daarop de storm. De eigenaar der katten vervolgt nu de eigenaars van het schip geregtelijk, om schadevergoeding, waarderende de katten op $ 50 het stuk of $ 2.500 te zamen.

HOE EEN LANDBOUWER IN MAINE EN PARTIJ VAN TROK.—Eene aanzienlijke firma papierfabrikanten in het oosteinde had lang naar eene zuivere bron gezocht, die water genoeg gaf, voor de behoeften binnen in den molen. Na lang zoeken vonden zij het verlangde op het land van eenen naburigen landbouwer, en de slimste der firma werd uitgezonden, om den koop te sluiten. Toen bij den landbouwer het onderwerp werd aangevoerd, trok hij een verstandig gezigt en zeide: "Vriend, ik weet dat *gij* de bron zeer noodig hebt, en daar zal ik partij van trekken." "Wel," zeide de man, "hoeveel moet gij hebben?" "Ik zal er niet mede gekscheren, gij moet niet denken dat gij er zoo goedkoop zult aankomen," zeide de landbouwer, langzamerhand zijnen kooper voorbereidende op de buitensporige vraag. welke hij meende te gaan doen. "Ik geef die bron voor geen cent minder dan $200, en gij kunt ze nemen of het laten." Grootelijks tot de verbazing van den ouden heer, sloeg de papiermaker, zonder in het minst te kibbelen of zelfs zuur te kijken, in eens den koop toe en telde het geld neder. Die bron zou men thans niet kunnen koopen voor *twintig duizend dollars.—Boston Traveller.*

☞ Lola Montez zal het tooneel verlaten en lezingen gaan houden.

"OTTAWA REGISTER."

Wij heeten het door DOESBURG & ZONEN onder bovenstaanden titel uitgegeven Engelsche weekblad hartelijk welkom en wenschen hun een goed succes in hunne gewigtige onderneming. Het blad is van dezelfde grootte als de *Hollander*. en in eene nieuwe, duidelijke letter gedrukt. De prijs is $1,50 per jaar, in vooruitbetaling. "In het staatkundige", zegt deszelfs redacteur HENRY D. POST, "zal het Register voornamelijk de belangen van westelijk Michigan trachten te bevorderen, en zijne eigene inzigten vormen nopens de ter opbouwing onzer plaatselijke belangen vereischte maatregelen, de toetssteen door welke politieke partijen en kandidaten zullen beproefd worden. Wie het blad zorgvuldig leest, zal welligt in staat zijn er onze politieke geloofsbelijdenis uit te ziften." Nu, daar behoeft men waarlijk het blad niet "zorgvuldig" voor te lezen; de *Hollander* is ons borg voor de reine (!) *democratische* leer, welke den volke van Ottawa County door dit nieuwe kanaal, welks springader te Holland gevestigd is, zal toevloeijen. Als eene zeldzaamheid (!) wordt ook nog vermeld, dat het blad door niet eene partij, maar alleen door eigene middelen is tot stand gekomen! Voorzeker geene geringe zaak. ofschoon in ons oog toch niets buitengewoons. Wij beklagen den man, die op eenigen anderen voet een nieuwsblad uitgeven of redigeren moet.

HOE LOLA MONTEZ DEN CONDUCTEUR OVERBLEEFT.—Vrijdag morgen ging Lola Montez met den sp oortrein naar Buffalo, en ging, zonder er iemand over te raadplegen, in den bagaadje wagen zitten, om rustig haar cigaartje te rooken. Terwijl zij dus naar hartelust de krullende rookwolkjes van hare lippen liet stroomen, werd zij door den conducteur ontdekt, die haar berigtte, dat het niet aan de passagiers geoorloofd was, in den goederen wagen te rijden. Zij sloeg geen acht op deze mededeeling, maar ging voort met rooken, als of hij niet tot haar gesproken had. De adsistent opzigter *Collamer* was aan het station, en hem werd gemeld wat Lola deed. Hij zeide dat zij moest doen zoo als de andere passagiers deden, en dat men haar niet moest veroorloven in de bagaadje wagens te rijden. De conducteur ging naar haar toe en zeide haar beleefdelijk, dat zij plaats moest nemen in een der wagens, die voor de passagiers bestemd waren. Lola rigtte zich op in eene uitdagende houding, en zeide den conducteur dat zij door de gansche wereld gereisd had, en altijd had gereden waar het haar lustte, en dat zij voornemens was dit ook hier te doen.

De conducteur drong verder bij haar aan, en verzekerde haar, dat hij slechts de bevelen van den opziener en het reglement der compagnie opvolgde. Lola antwoordde dat zij wel *grooter mannen dan hij was gekarnuisd had*. Dit maakte aan de zaak een einde. De conducteur deinsde af en Lola werd niet meer gehinderd. Zij reed naar Buffalo in den bagaadje wagen en had geene gelegenheid om de karwats te gebruiken. *—Rochester (N. Y.) Union.*

GEK VAN LIEFDE.—De Cincinnati *Gazette* zegt dat een schoon duitsch meisje, genaamd *Hannah Roelker*, dezer dagen uit die stad naar het krankzinnigenhuis is gebragt, zijnde wanzinnig geworden door te leur gestelde liefde. De geneesheeren zeggen dat zij nimmer zulk eene hevige krankzinnige hebben gezien. Hare ouders weigerden haar te huwen met den man, met wien zij verloofd was.

AARDAPPELEN.—De Cincinnati *Enquirer* geeft het berigt van verkoopingen van nieuwe aardappels, om later in die stad te worden geleverd, voor 25 cents het bushel. De Cleveland *Herald* meldt van verkoopingen tegen denzelfden prijs in die stad. Dat ziet er nu beter en gunstiger uit voor goedkoop leven, dan de prijzen der twee laatste jaren.

BURGERSCHAP VAN KLEURLINGEN IN MASSACHUSETTS.—Gouverneur Washburn's verhandeling over de vernietiging der slavernij in Massachusetts, gelezen voor het Geschiedkundig Genootschap van dien Staat, is in de Boston *Advertiser* in het licht verschenen. Het is een belangrijk artikel, en bewijst ten volle, dat "de afstammelingen van Afrikanen in Massachusetts de regten van vrije burgers hadden, jaren voor dat de Constitutie der Vereenigde Staten verraardigd was, of zelfs voor dat er nog aan gedacht werd, en de geschiedenis zou de stelling kunnen bevestigen, dat velen dezer zelfde klasse als burgers stemden bij de verkiezing der leden der Conventie, die dezelve aannamen."

GOUV. MARCY—Gelijk de meeste jonge lieden uit New England, moest de heer Marcy in zijne jonge jaren al veel op zijne eigene wieken drijven. Toen hij zijne woning verliet, om in de regten te studeren, gaf zijn vader hem dertien dollars als uitrusting mede. Toen hij ongeveer twintig mijlen gereisd had, bleken tien dollars van zijn geld valsch te zijn. Door zich hier en daar op te houden om te werken, maakte hij de kosten zijner reis goed, en door les te geven bragt hij het tot advocaat.

PRUIMTABAK—De eene of andere rekenmeester heeft berekend, dat als een tabakskaauwer twee duim geperste pruimtabak dagts gebruikt, en dit vijftig jaar lang, hij in dat tijdperk 0.475 voet of bijna eene halve mijl tabak, ½ duim dik en 2 duim breed, zal verpruimen, welke zal kosten $2,094. En eene pint kwijl daags vijftig jaar lang uitspuwende, zou dit te zamen bijna 2,300 gallons bedragen—waarlijk al een knap meer, en bijna groot genoeg om er de *Great Eastern* in te laten drijven!

Slavenjagt op vrijen grond.

Drie uit Missouri naar Illinois gevlugte slaven werden dezer dagen, door eenige menschenjagers, tot in de omstreek van Nashville, Ills., vervolgd. Daar ontmoetten dezen nog eenen Erskine Mansfield, die met nog een' ander optrok en vier mijlen van Nashville de vlugtelingen inhaalde. De ze zonden zich, gelijk het eenzijdig berigt luidt, te weer hebben gesteld, en Mansfield schoot spoedig den eenen neder; de twee anderen ontvloden, De regter te Nashville liet den moordenaar vrij daar hij in zelfverdediging gehandeld had. Nu heeft deze kerel volstrekt geen ambtelijk gezag, is dus volstrekt niet verpligt, de vlugtelingen te vervolgen en zich zoo in den toestand van noodweer te brengen. Het is eene schande voor onzen vrijen staat, dat deze tweebeenige bloedhonden nog ongestoord menschen mogen jagen, zonder van het volk te worden opgeknoopt.

Later berigt.—Nadat het lijk des negers in de stad gebragt en de moordenaar door den regter losgelaten was, werd het des anderen daags door eene bende democratische straatslijpers begraven, die de wijs van "Uncle Ned" zongen en daarbij op de kist trommelden Later echter verscheen de menschenjager en moordenaar des negers, liet het lijk weder door dezelfde bende opgraven, legde het dwars over de kist en liet er het hoofd met eene bijl afhakken. Hij deed het toen in een vat met alcohol en nam het mede naar Missouri. Een Duitsch burger, uit wiens winkel het gespuis de bijl had geleend, was zoo ontsteld door deze afschuwelijke daad, dat hij de bijl niet weder wilde aannemen.

Dit is in het jaar 1857 in den staat Illinois geschied en de misdadiger, die den neger voor eene ellendige som van 300 dollars vermoordde, gaat er vrij uit. Wie gaf hem het regt, om op onzen vrijen grond menschen te vangen? Dit mogen slechts de daartoe aangestelde dienaren van de federale magt doen. En waarom kunnen onze regtbanken zulk eene onwettige handeling niet bestraffen? En in het algemeen, kan een regter noodweer tot verontschuldiging laten gelden, als zulk een bloedhond op eigen gevaar en uit zuivere hebzucht menschen vervolgt, die zoo zijn, als hij? De noodweer is het eerst aan de zijde des negers geweest en het is jammer, dat zij den kerel niet duchtig afgerost of tot de vervolging ongeschikt gemaakt hebben.—*Ills. Staatz.*

EEN MEISJE STEELT EEN KIND OM EENEN MAN TE KRIJGEN.—Gisteren namiddag werd een duitsch meisje, ongeveer 15 jaar oud, genaamd Bertha Bushkill, wonende te Strattonport, Queen's County, voor Regter Wood in de Essex Market Police Court gebragt, op de beschuldiging van een kind van 8 maanden, zoontje van George Rhode, van No. 75 Avenue A., te hebben gestolen. Het blijkt dat de beschuldigde in compagnie had gedaan met eenen jongen Duitscher. en sterk verlangde dat hij haar zou trouwen. De minnaar wees echter deze eer van de hand, totdat zij dreigde hem voor verleiding to zullen laten vatten. en beweerde dat hij de vader van een kind was, hetwelk zij voorgaf door eenigen harer vrienden in de Houston straat verzorgd te worden. De minnaar stemde eindelijk toe haar te trouwen, mits zij het kind voor den dag bragt. Bertha kwam diensvolgens in deze stad, en door Avenue A. gaande, zag zij des aanklagers dochter met het kind over het voetpad gaan. Zij gaf het meisje vijf en twintig cents en zond haar naar eenen kruidenierswinkel, om wat soda crackers te koopen, en pakte zich gedurende hare afwezigheid met het kind weg. Te huis komende was de minnaar zeer in zijn schik met het kind, en terstond bereid om nu ook zijn gedeelte van het verdrag te vervullen. Er werd eene kamer gehuurd en er werden toebereidselen gemaakt voor het huwelijk, dat op heden zou voltrokken worden. De bedroefde ouders hadden eene belooning uitgeloofd voor het terug brengen van hun kind, en een der burgers van Strattonport dit lezende, vermoedde dat dit het kind was, en door zijn toedoen werd het aan de ouders terug gegeven. De Duitschers in de nabuurschap van Avenue A. bragten edelmoedig bij inschrijving $150 bij een, en betaalden die aan den vinder, wiens naam wij niet te weten kwamen. Regter Wood stelde het meisje in hechtenis voor een verder verhoor. en het huwelijk is voor eenen onbepaalden tijd uitgesteld.—*N. Y. Tribune*, 15 *Julij.*

GEDENKTEEKEN VOOR DE PELGRIM VADERS.—Het groote gedenkteeken, hetwelk men zich voorstelt te Plymouth, Mass., tot aandenken der Puriteinsche Vaderen op te rigten, zal een der prachtigste voorbeelden der beeldhouwkunst in dit land zijn. Het zal bestaan uit eene colossale afbeelding des Geloofs, wijzende naar den Hemel en houdende eenen bijbel onder den linkerarm. Het beeld zal van graniet zijn, vijf en zeventig voet hoog, en gedragen door een voetstuk, dat tachtig voet hoog is—stellende in zijn geheel een edel en onovertroffen gedenkstuk daar van honderd en vijftig voet.

HET BIER TE ST. LOUIS.—Misschien op geene andere zaak, zegt de St. Louis *Republican*, hebben de Duitschers in Amerika eenen zoo merkbaren en weldadi en invloed uitgeoefend, dan op de volkszeden, wat betreft het drinken, daar zij door hun bier den brandewijn verdrongen. Niet alleen de Duitschers drinken bier, maar bijna de gansche Engelsche bevolking van St. Louis heeft het tot zijnen dagelijkschen drank gemaakt. In alle bierhuizen ziet men eene menigte Anglo Amerikanen. En slechts daaruit is de ontzaggelijke hoeveelheid bier te verklaren, die te St. Louis verbruikt wordt. Er zijn in deze stad 30 groote brouwerijen en verscheidene kleine. Eene eenige dezer leverde het vorige jaar 6,200 barrels of tonnen lager bier (oud bier) en 9000 barrels schenkbier (versch bier) op; eene tweede 12,000; anderen 10,000, 9,000, 8,000, 6,000, en die, welke het minst brouwden, 400 barrels. De gezamentlijke bieropbrengst der stad bedroeg ten minste 125,000 barrels, namelijk 70,000 barrels oud bier en 55,000 barrels versch bier.

Thans kost het lagerbier $10, het gewone bier $7 de barrel. Dat maakt voor de gansche bieropbrengst eene waarde van $1,085,000. De verbruikte hoeveelheid mout bedroeg 285,000 bushels en die der hop 330,000 pond.

ZIE NAAR DEZE SCHILDERIJ EN DAN NAAR GENE.—Het *Albany Journal* zegt:—Elf Staten stemden voor Fremont en negentien voor Buchanan—bijna twee tegen een.

In de elf Staten zijn 43,000 vrijscholen.

In de negentien Staten zijn 37,000 vrijscholen.

In de elf Staten zijn 2,000,000 scholieren.

In de negentien Staten zijn 1,300,000 scholieren.

In de elf Staten zijn 800 bibliotheken met 600,000 boekdeelen.

In de negentien Staten zijn 398 bibliotheken met 530,000 boekdeelen

In de elf Staten zijn 12,000 lagere school bibliotheken.

In de negentien Staten zijn 250 lagere school bibliotheken

In de elf Staten zijn 235 millioen exemplaren van nieuwspapieren.

In de negentien Staten zijn 161 millioen exemplaren van nieuwspapieren.

CASS OVER HET AMBTEN ZOEKEN.—Een briefschrijver uit Washington berigt gevende van een bezoek bij Gen. Cass, zegt dat hij zeide:

"Het ambten zoeken is in mannen, vrouwen en kinderen eene nationale ziekte geworden. God alleen weet hoe dezelve paal en perk kan gesteld worden, en waar de genezing te vinden is." Waarlijk, dat is al wel gezegd van den ouden Generaal. Zelf, door den ijverigen en volhardenden arbeid van een lang leven tot den top des ladders geklommen zijnde, of ten minste zoo digt bij den top als hij ooit denkt te komen, slaat de oude heer zijne oogen met weegeklag over de ziekte van het posten zoeken naar boven, en wendt met gebeden vervuld zijn aandacht op het vinden der middelen om dezelve ten onder te brengen. Hij heeft, vreezen wij, door zijn eigen voorbeeld meer gedaan tot verspreiding dier zorgbarende ziekte, dan hij ooit in staat zal zijn te doen, het zij door preeken of bidden, om haar weg te nemen.—*N. Y. Tribune.*

OREGON EEN SLAVENSTAAT.—Wij gelooven niet, dat Oregon als slavenstaat in de Unie treden zal; maar dat er onder de volkplanters aldaar ellendige creaturen der slavenhouders zijn, die hunne hoop op eenen slavenstaat nog altijd niet opgeven, bewijst het volgende:—De nationale Democratie besloot in hare Conventie, de vraag der slavernij in hare constitutie open te laten en de hoofden verklaarden zich openlijk ter gunste der slavernij. Zoo zeide bij eene discussie eene week voor de kiezing van afgevaardigden zekere *Deady* uit Ohio: "dat hij voor de slavernij in Oregon zou stemmen, daar alle wetgeving ter verhindering der verhuizing van vrije zwarten naar vrije staten, was gebleken eene doode letter te zijn." Desgelijks verklaarde hij zich echt democratisch voor het vive roce stelsel der stemming.—Zulk een onverstand is juist sterk genoeg, om de vrienden der vrijheid wakker te houden.

ZONDERLING.—De Litchfield (Connecticut) *Enquirer*, deelde onlangs het berigt mede van het overlijden op den 11 Julij van den heer *Solomo March* in die stad. Hij was geboren in het huis, waarin hij stierf—was een aller edelmoedigste, eenvoudige en zonderlinge oude vrijer. Gedurende zijnen 80jarigen leeftijd, genoogde hij zelden dat eene vrouw over zijnen drempel kwam—besturende hij zijne huishouding en zijne melkerij. Zijne boter en kaas stonden te New York altijd hoog. en zijn bessenwijn, zijne meede, enz., waren altijd van de beste hoedanigheid. Niettegenstaande hij de vrouwen uit zijne huishouding verbande, schijnt hij toch geenen afkeer van haar gezelschap te hebben gehad, want tot dat hij hierin verhinderd werd door de ziekte, die een einde aan zijn leven maakte, miste hij nooit al de dorpsbals bij te wonen.

☞ Eene jonge jufvrouw, vol schoonheid, liefttalligheid en beschaving, en die daarbij een aardig kapitaaltje van $45,000 te St. Louis had uitstaan, ging onlangs op reis naar New York, in gezelschap van hare tante. Zij nam plaats op de stoomboot *Tennessee Belle* van Keokuk naar Cincinnati. Op dezelfde boot was een jongman, die goed van alles voorzien was, behalve van geld, hij had haar te huis reeds lastig gevallen, en bleef met zijne vurige liefde op de boot voortvaren. Maar de jufvrouw was hardvochtig en weigerde hem de minste hoop te geven. De boot lag eenigen tijd te Carrolton, Kentucky, stil, en de juffer en hare tante besloten aan wal te gaan. Toen zij de plank overging, kantelde dezelve, en zij viel in het water, en werd door den stroom onder de werfboot gesleept. De blaauwscheenige vrijer sprong er in, ging haar onder de boot achterna, en redde haar. Binnen twee uren was zij weder geheel hersteld, en zij zond om haren redder, en daar er toevallig een geestelijke aan boord was, werd de huwelijksknoop op staande voet gelegd.

---

zou de gelukkige echtgenoot van Susan Proddy's dochter, de bevallige Susan Proddy Dodger, worden; en van eene gallerij aanschouwde onze ziekelijke vriend de plegtigheid.

Susan Proddy, thans jufvrouw Dodger, had wel iets van hare jeugdige schoonheid verloren, want zij was nu een weinig krom en niet zoo vlug van gang, als toen wij haar, met den wateremmer op het hoofd, over het kerkhof zagen gaan; maar in Tommy's oogen was zij nog gelijk aan Venus en al de gratiën. Toen de stoet weg ging, strompelde hij naar beneden naar het portaal, en plaatste zich zoo juist in het midden, dat de bruid genoodzaakt was hem met hare mouw aan te raken, toen zij voorbij zweefde. De aanraking van haren arm gaf hem nieuw leven. Hij hield voor een oogenblik op te hoesten; een stroom warm bloed schoot zijn hart binnen. Hij zag rond naar de oorspronkelijke Susan Proddy, maar een vet man aan hare zijde duwde hem uit den weg.

"Seldrement!" riep de zieke, "ik heb dien molenaar nooit mogen lijden—maar wat doet het er toe of ik hem lijden mag of niet? Ik kan toch niet lang meer leven; maar het zou toch zoo pleizierig zijn als ik zoo lang leefde, dat ik zien kon of er van dit huwelijk nog een huisgezin komt. Ik zal wel open ooren hebben voor dezen meester Honeydew, maar zij zullen niet lang open blijven. Ik heb het koliek, en een knoestgezwel aan mijne enkels, en het staar in mijn oog, en zwelling der gewrichten, en eene wen in mijn hals, en puisten op mijn' arm: derhalve moet ik maken, dat ik bij tijds te huis ben, om te sterven."

Misschien werkten al deze ongesteldheden elkander tegen, en hielden Tommy goed gezond. Hij vond gelegenheid, voor hij Warwick verliet, om de bruid eenen anderen ring uit den spaarpot zijner moeder te doen geworden; eenen gladden gouden ring met het begin van de zinspreuk "*Honi*"—misschien was het de ring van Richard zelven, of in allen gevalle van eenen ridder van den kousenband;—en dit laatste gedenkteeken zijner genegenheid voor Susan Proddy in de handen harer dochter bezorgd hebbende, keerde hij in vrede naar zijn geboortedorp terug.

En stierf hij? Neen. Hij had gezegd, dat hij zijne ooren open zou houden, maar er gebeurde veel in die onrustige dagen der Engelsche geschiedenis, dat nooit in het dorp Shropshire, waar de bedroefde Tom woonde, vernomen werd. Honeydew, die met Susan de tweede getrouwd was, was een konstabel en sheriff's beambte, die zich zeer verdienstelijk maakte bij Hendrik den achtsten. Hij spoorde rijke abten op, en zette de nonnen uit hare huizen. Hij hing weerbarstige monniken met eigen handen op, en verrijkte zich met den buit der kloosters. Toen er eene wolk boven zijne bezittingen opsteeg, de tijd van Maria, wendde hij dezelve af door een wit laken te dragen, en na de boetedoening, in de heilige kerk te worden opgenomen. Hij vergoedde vroegere heiligschennis door vooraan te zitten bij de brandstapels van Smithfield. Hij brak Latimer's hoofd met den slag van een brandhout, en doorboorde Cranmer met eenen gloeijenden pook. Hij was een dienaar van zijnen souverein en zijn land, en dacht dat gehoorzaamheid de eerste pligt eens onderdaans is.

Toen Elisabeth aan het roer kwam draaide hij zijnen rok nog eens om, en was van zoo veel dienst in het ontdekken van zamenzweringen en het afpersen van boeten van verraders, dat hij onmetelijk rijk stierf, en werd in de Westminster abdy begraven. Van al deze veranderingen bleef Tommy onwetend. Hij had verbaasd gestaan bij het bezoek van zekere commissien, om de kerk van paperij te zuiveren en al de kruisen te breken; en na eenige jaren stond hij op nieuw verbaasd bij een ander bezoek van andere commissien, om er paperij weder in te voeren en de kruisen te herstellen.

"Wel sapperdekriek!" zeide hij tot een lid der eerste commissie, in het jaar 1544, "wie heeft u hier gezonden, om St. Bridget's neus af te breken en de duimnagels van St. Jockster of Coventry weg te nemen?"

"Wie anders dan de groote meester Honeydew," hernam de man, terwijl hij den hamer zwaaide en St. Bridget's schouder in vijftig stukken spleet. "Hij is een wakker en opregt Protestant, en staat hoog in gunst bij den koning."

En in 1555 zeide, "Wel bliksagers! Wie heeft u hier gezonden met dat nieuw gerverwde houten beeld? De oude Bridget was voor ons nog goed genoeg."

"Ik ben gezonden door sir Stephen Honeydew," antwoordde de man, terwijl hij de heilige met eenen langen nagel door haar been aan den muur vastspijkerde. "Hij is een trouw en heilig catholiek, en staat hoog in gunst van de koningin."

"Welnu, kom aan!" zeide Tommy. "kan dat ook de man van Susan Proddy's kind zijn?" En hij onderzocht er naar, en bevond dat de dochter van Dodger, den molenaar van Wakefield, lady Honeydew was, een der grootste dames van het hof.

"Heeft zij ook eenen zoon?" vroeg hij den ambachtsman, die Bridgets wangen met schuurpapier wreef.

"Ja, zeker heeft ze," zeide hij, "een knappe jongen van tien jaren. Hij ontbreekt nooit bij eene verbranding van ketters; want reeds hebben de heiligen hem met den geest van het ware geloof doordrongen."

"Ik zou hem wel eens willen zien voor ik sterf," zeide Tommy; "maar daar is geene kans voor: ik heb mijne tanden verloren; mijn hoofd is kaal; mijn rug is gekromd; ik heb geen' smaak meer in mijn' mond; ik heb ruischingen in de ooren; ik heb ophooping van bloed in de milt; ik heb weekwording der hersens; ik ben aangehaald met het water; ik heb de roos in mijn gezigt; ik heb gezwellen in de lenden en tusschenpoozende koorts. Ik moet maken, dat ik naar bed kom, en zal wel ten laatste binnen een dag sterven."

Doch Tommy bedroog zich nog eens.—Toen het kerkhof van het dorp met twee of drie geslachten zijner tijdgenooten meer was gevuld; toen Elisabeth was opgevolgd op den zetel, dien zij tot eenen troon had gemaakt, door eenen Schotsch n pedant, die er eenen schoolmeesters lessenaar van maakte; toen het gansche Engeland van zijne jonge jaren verdwenen was, en de slag van Bosworth bijna reeds als even oud begon beschouwd te worden als de slag van Marathon, kwam er een heer naar het dorpje Shropshire en vroeg naar den weg naar Tommy's hut.

"Hoe gaat het, vader?" zeide hij, luchtig zijnen Spaanschen hoed afnemende, en de veder over den keukenvloer latende slepen. "Wij hebben aan het hof van u gehoord, oude heer, en de koning wenscht u te zien. Wel, wilt gij naar Londen botsen, en koning Karel de hand schudden?"

"Sakkerloot, dat doe ik," zeide de oude man, "want bij onze lieve vrouw, ik heb al vroeg kennis met koningen gemaakt, daar ik koning Richard en koning Hendrik beiden op eenen dag heb gezien. Maar drommels, wij moeten haast maken; want ik heb nu niet lang meer te leven."

"Kom aan dan!" zeide de jonker. "Gij zult de gast van lord Bemerly zijn en binnen kort Zijne Majesteit zien."

Lord Bemerly ontving den landman uit Shropshire zeer vriendelijk. Lady Bemerly was verrukt van zulk eenen ouden sul te kunnen drillen, en vermaakte zich, met de smaakvolle bevalligheid van dien tijd, met azijn in zijn bier te doen, en zijne appeltaarten met peper en mostaard te vullen, en banden dwars over zijn pad te binden om hem te laten vallen; en eens slaagde zij er in hem boven van den trap te doen vallen en liet hem bewusteloos opnemen, toen hij den laagsten trap had bereikt. Al het vrolijke volkje uit de buurt was betooverd door de kinderlijke speelschheid der gravin. Zij was de meest aristocratische van al de familien in het land; en zoo was ook haar gemaal; zij maakten te zamen het ware toppunt en de volmaaktheid van hooge geboorte en adelijke afkomst uit.

"Weet gij wel," zeide zij eens tot Tommy, "dat eenigen mijner voorvaderen van Shropshire kwamen—het is een' onmetelijken tijd geleden, voor de kruistogten, geloof ik—en ook gij waart toen nog niet geboren. Zie dezen ring en keten—hebt gij ooit iets lompers en ouders gezien?"

Tommy zag er naar, zoo als hem gezegd was, en stond te kijken als of hij betooverd was.

"Wel sapperdekriek!" zeide hij, "ik heb ze meer gezien. Zeg mij eens, schoone mevrouw, wat was uw naam voor gij met mylord trouwdet?"

"Mijn vader was graaf van Bobfield," zeide zij lagchende, "achterkleinzoon van den vermaarden sir Stephen Honi d'Eux, die een groot man was in Hendrik en Maria's tijd. Hij huwde—laat eens zien, er is een boek waar het alles in staat—hij huwde met Susan Proddy, en was afkomstig van eene adelijke familie, die met Willem overkwam en haren naam ontleende van de zinspreuk van haar huis, *Pro Deo et Rege* (Voor God en den koning). Zie, hier is de ring met eene gravenkroon, en onder dezelve de woorden."

"Ik kende haar wel," zeide Tommy; "zij was Susan Prody's kind, die met Dodger, den molenaar van Wakefield, trouwde."

De gravin lachte lang en luid. "Gij spreekt de namen verkeerd uit, meester Thomas. Zij huwde met Reginald D'Ozier, het hoofd van de groote familie der D'Oziers van Constance, die de molenaars genoemd werden om hunne verbazende sterkte en om de krijgsbijl, met welke zij in het Heilige land vochten; en gij zoudt ze onder de gemeene Dodgers plaatsen! Zie, hier is een andere ring, met de verklaring van den naam, dien gij Honeydew noemt."

Zij nam van eene plank eenen gladden gouden ring, en liet dien Tommy zien.

"Wel flikkers! dat is nog grappiger dan het andere. Ik zond dien ring daar aan uwe grootmoeders grootmoeder, den dag, waarop zij met den konstabel in de kerk te Warwick trouwde. En ik zeg u, de naam was Susan Proddy en Stephen Honeydew. Ik heb ze beiden gezien en ik wilde uwe grootmoeders overgrootmoeder zelf trouwen; en ik zou het ook gedaan hebben, maar ik was zoo ziekelijk en zwak."

"Sleer u naar de bottelarij en maak dat gij sterk wordt!" zeide de gravin spijtig. "Gij hebt uwe kracht en uw geheugen overleefd; en ik zal u dood laten slaan als gij nog een woord spreekt van uwe Honeydews en Proddys en Dodgers."

Tommy strompelde zoo goed als hij kon naar de bottelarij, en trachtte daar weder moed te krijgen en zijne herinneringen van Susan Proddy te verdrinken met zulke menigvuldige teugen bier, dat hij in minder dan eene week den geest gaf, ten gevolge van overdaad en kwade spijsvertering. Hij werd begraven ten kosten der luisterrijke familie der Honi d'Eux, en op zijnen grafsteen werd geschreven:

"Tot aandenken van Thomas Parr, overleden in het jaar zestien honderd vijf en dertig, in den ouderdom van honderd drie en vijftig jaar."

EENEN BERG IN DE ZEE WERPEN.—De Engelsche dagbladen leveren het berigt van een reusachtig werk, namelijk, dat van bij Holyhead eenen berg in de zee te werpen, om eenen waterbreker te maken. Bij eene enkele uitbarsting, door middel van kruid veroorzaakt, werden onlangs honderd en twintig duizend ton rotsen naar beneden gestort, hetgeen zes millioen tonnen in alles uitmaakt, die aldus zijn uitgebraakt. Bij het mijnen, dat ten dien einde gedaan wordt, bedraagt de hoeveelheid daartoe gebruikt kruid jaarlijks meer dan vijf maal honderd duizend pond. Behalve het kruid, tot het vervaardigen van dezen waterbreker gebezigd, zijn er meer dan 1200 man in het werk gesteld, een aantal stoommachines, kranen enz. enz. Dit groote werk is de voltooijing van de tubulaire ijzeren brug, die over de Menai engte ligt, zijnde Holyhead het punt van vertrek naar Ierland.

Vervoer van landverhuizers.

Wij vinden in Engelsche bladen klagten aangeheven, omdat het vervoer van landverhuizers meer en meer den Amerikaanschen scheepsreeders onttrokken en door Europesche, namelijk door Duitsche kapitalisten gemonopoliseerd wordt. Het verheugt ons, dat deze klagten gegrond zijn, want de Amerikaansche lijnen lieten het met 't vervoerwezen lang genoeg slecht liggen, en niet tevreden met de ontzaggelijke winst, welke de menschelijke vracht haar opbragt, vermeden zij zorgvuldig den landverhuizers ten minste eenigermate in verhouding staande gemakken aan te bieden.

De Hamburger en Bremer vervoer compagniën zijn dit maal wijzer geweest dan de slimme Yankees, en hebben begrepen, dat er voor hen zelven grootere voordeelen uit voortspruiten, als zij den landverhuizers voordeelen verschaffen. Uit Duitsche havens loopen tegenwoordig schroefstoombooten uit, die den vroegeren tijd van overvaart der landverhuizers meer dan de helft verkorten en daarbij zulke geringe prijzen nemen, dat zij binnen kort of lang de mededinging der tot het vervoer van landverhuizers gebruikte Amerikaansche zeilschepen, geheel zullen ten onder brengen.

De onaangenaamheden der zeereis, die voor gewone landverhuizers erger zijn dan voor andere passagiers, worden door het bezigen van schroefstoombooten aanmerkelijk verminderd en wat nu nog de overtogt met die booten meer kost, wordt rijkelijk door besparing van tijd en voorkoming van ziekte en uitputting opgewogen. Het landverhuizersvervoer door middel van Duitsche booten is eene voorname schrede voorwaarts, en dat men van de Amerikaansche zijde daarover klaagt, is een goed teeken voor het meer en meer algemeen wordend gebruik dezer nieuwe vervoerlijnen.

Door de vermeerdering van zaken zullen de Duitsche schroefstoomboot lijnen in staat worden gesteld, om hunne prijzen te verminderen, en als zich maar eerst de Amerikanen genoodzaakt zien, om ook stoombooten in plaats van de zeilschepen te nemen, dan zal deze mededinging ten beste der landverhuizers uitvallen, en weldra zal niemand meer genoodzaakt zijn, om dertig, veertig, in den winter dikwijls vijftig of zestig dagen in eene naauwe, bedompte ruimte gepakt, op den oceaan door te brengen.—*Ills. Staztg.*

BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER.

Zie wat de slijters, menschen die alles, wat tot hun vak behoort, willen verkoopen, en die bij dit geneesmiddel niet meer belang hebben, dan bij andere artikelen, zeggen:

Wij hebben veel met uw artikel op, en verwachten er eenen goeden aftrek van.

Barnes & Park,
New York.

Er komt hoe langer hoe meer gevraag naar.

T. W. Dyott & Zoon,
Philadelphia.

De meeste geneesmiddelen moeten tijd hebben eer zij in trek komen; het uwe wordt terstond verkocht.

Hoffman & Morwitz,
Philadelphia.

Het wint aanhoudend grond.

Dr. B. F. Miles,
Peoria, Ills.

De aftrek neemt toe.

C. & W. Caspari,
Baltimore.

De partij zal spoedig uitverkocht zijn—zend meer.

Wm. Thompson,
Riceville, East Tennessee.

Wij zijn uitverkocht—zend oogenblikkelijk eene andere partij.

D. M. & A. J. Tucker,
Fulton, Mo.

Wij hebben niet een geneesmiddel dat zoo vlug verkocht wordt.

Barclay Brothers,
Chicago, Ills.

Boerhave's Hollandsch bitter heeft eenen grooten aftrek, en heeft altijd goede voldoening gegeven.

Louis Warlich,
Chicago, Ills.

Wij hebben gedurende eenige maanden Boerhave's Hollandsch Bitter verkocht: en ofschoon wij, toen het eerst uitkwam, ons niet op deszelfs verkoop toelegden, daar wij met dat artikel niet bekend waren, vonden wij toch het publick tot hetzelve geneigd, en om aan de aanvragen te vol doen, zijn wij genoodzaakt geweest van dit artikel meer in te slaan, dan wij ooit van eenig geoctrojeerd geneesmiddel deden. Elken dag brengt nieuwe getuigenissen aan van deszelfs werkdadigheid in het wegnemen der verschillende ongesteldheden voor welke het wordt aanbevolen, en het onzen kalanten aanbiedende, doen wij dit met meer vertrouwen in deszelfs krachten, dan men aan de meeste toebereidingen van die soort schenken kan.

Gale Brothers, drogisten
184 Randolph St., Chicago, Ills.

Koper van Ontonagon.—De Ontonagon *Miner* van den 18 Julij zegt, dat aldaar tot op dien dag, in dit jaar, uit die haven per schip verzonden zijn 2,358,117 ponden koper. Van deze werden 297,823 ponden of ongeveer 149 ton van de groote massa in de Minnesota mijn gehaald.

☞ De statistieke sterflijsten toonen eene vermindering aan in dit land van de sterfgevallen aan longziekten. Doctor Ayer schrijft dit aan het gebruik van zijn Cherry Pectoral of Kersen Borstmiddel toe. Hij verzekert ook dat de genezingen door zijne Cathartic Pills of Buikzuiverende pillen reden geven om te gelooven dat zij, als zij meer algemeen in gebruik komen, de sterfgevallen aan die bijzondere ziekten, voor welke zij worden voorgeschreven, sterk verminderen. In zoo verre wij met zijne toebereidingen bekend zijn, meenen wij dat hij grond heeft voor zijne beweringen, en als hij dien heeft, is het eene aanwinst, waarop een keizer trotsch kon zijn. Zelden wordt het iemand vergund te weten, dat zijne kunde gezondheid en leven geeft aan de menigten zijner medemenschen.

Zulk eene gedachte is waard dat men er voor werkt, zelfs al had hij slechts die overweging tot zijne belooning.—*Springfield Daily Courier.*

Naar Kansas.—De landverhuizing uit het Oosten naar Kansas gaat zonder veel vermindering onophoudelijk voort.

Men zegt dat eene partij van drie honderd huisgezinnen zich gereed maakt, om in dit jaar van Maine naar Kansas te vertrekken. Zij gaan onder het geleide van Moses Emery, Esq., die vertrokken is om schikkingen voor het plaatsen des gezelschaps te maken. Een punt aan de Big Blue, nabij de Nebraska Lijn, is voor de volkplanting uitgekozen.

De jeugd van George Peabody, den Londenschen Bankier.—Vijftig jaar geleden, op zijn twaalfde jaar, kwam hij bij gelegenheid, dat hij naar Vermont reisde, door Concord. Hij bleef den geheelen nacht in het oude "Stickney Hotel" alwaar hij voor slapen en ontbijt betaalde door hout te zagen! Zoo was het eerste begin van Geo. Peabody.

Goede kans voor de spiritualisten.—De Boston *Post* geeft de volgende verrassende wending aan den spiritualen strijd:

Wij bieden eene belooning aan van vijf dollars daags, voor alle geestelijke kloppers, niet die eene tafel in onze etenskamer zullen laten draaijen, maar die dezelve, elken dag in de week, des namiddags ten 3 ure, met een maal zullen dekken voor vijf personen, en dan rustig zullen vertrekken, terwijl wij en ons belangstellend huisgezin het nuttigen. Dat rondschuiven van *ledige* tafels is niets waard. Eten—eten is de zaak!

Een aangenaam plekje.—Er is eene plaats in Pennsylvania, bekend als Trevorton Manor, welke beschreven is als zijnde: "bedekt met steenen, en onder elken steen zaten vijftien ratelslangen; en behalve de steenen en de ratelslangen bragt de grond er niets op dan dolle kervel en duilebeziën. Fremont had daar verleden najaar eene meerderheid.—*Wisselblad.*

Zeer waarschijnlijk hebben de ratelslangen daar niet mede gestemd, anders zou buiten allen twijfel de meerderheid aan de andere zijde geweest zijn.

Een nieuw gras in Iowa.—Een Iowa Correspondent van de New York *Tribune*, berigt den invoer van eene nieuwe soort van gras in dien Staat, welke hij meent nog in geen anderen Staat der Unie te groeijen. Het zaad kwam oorspronkelijk van Hongarijen, van daar wordt dit voortbrengsel Hongaarsch gras genoemd. Vee wordt gezegd er grager op te zijn dan op blaauw gras, terwijl het twee oogsten in het jaar oplevert, of vier ton per akker. De schrijver zegt overtuigd te zijn, dat het in den landbouw van Iowa eene plaats zal innemen, die slechts voor het corn onderdoet.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Sheboygan, 3 Aug. Wij hadden het genoegen j.l. Zaturdag de voor den Sheboygan en Mississippi spoorweg bestemde locomotief *Sheboygan* in oogenschouw te nemen, welke 's daags te voren op eene schouw door eene sleepboot van Milwaukee herwaarts werd gebragt. Het is een schoon stuk werk, en in onze oogen nog veel schooner, dewijl met hare aankomst allen twijfel wegens de spoedige opening van gemelden spoorweg tot Green Bush (21 mijlen) is opgeheven. Men verwacht iederen dag de aankomst van twee propellers met rails, als wanneer onmiddelijk met het leggen derzelve zal worden aangevangen.

— Wij hooren van alle zijden in deze county en over den geheelen Staat de gunstigste vooruitzigten op eenen oogst, die naauwelijks beter kon gewenscht worden. Het hooijen is gedurende de jongst verloopene warme dagen bij eenen helderen lucht zeer vooruit gegaan, en ook is met het snijden van tarwe nabij deze stad reeds een begin gemaakt. Het onweder, vergezeld van eene verkwikkende regenbui, heden morgen, moge sommige landbouwers in dezen arbeid gestoord hebben, in andere opzigten zal de regen op het uitgedroogde land nogthans weder veel goeds doen. Over het algemeen hebben de landbouwers dezen zomer ruime stof tot tevredenheid, al liet het zich in het eerst niet goed aanzien.

— Het schijnt dat onze mailboot eenig ongeluk is wedervaren, aangezien zij, niettegenstaande het schoonste weder, zich sedert j.l. Vrijdag morgen niet alhier vertoond heeft. Al dien tijd zonder eenig nieuws of wisselbladen te zijn, is voor eenen redacteur alles behalve aangenaam. Men verwachte dan ook in dit nommer geene jonge berigten.

Bij het ter perse leggen dezes was de mail nog niet aangekomen.

Staten Island.—Maandag nacht braken er dieven in den kruidenierswinkel van P. Fingler in York Avenue, en waren juist voornemens zich met hunnen buit weg te pakken, toen zij door een meisje, dat in een vertrekje achter den winkel sliep, ontdekt werden. Het moedige meisje greep eene in den winkel hangende pistool en schoot op de vlugtende dieven. Daarop wekte zij den heer Fingler en sloot met diens hulp den winkel weder. Een der schurken was, zoo als gisteren namiddag bleek, door Jane Wilcox—zoo heette onze heldin—getroffen en doodelijk gewond. Een visscher vond namelijk in het water, nabij Clifton, het lijk eens mans, wiens regter wang door eenen pistool kogel doorboord was. Bij het coroner's onderzoek verklaarde een bootman, dat de doode dezelfde man was, aan wien hij zijne boot had geleend; dat hij de boot en den man sedert niet had weergezien:—Jane Wilcox verhaalde het geval aan de jury en zeide, dat, toen zij vuur gaf, de man tuimelde; dat hij in het zwart gekleed was, en geene laarzen aanhad. De in het water gevonden doode was in het zwart gekleed en had geene laarzen aan. In den zak des dooden vond men inbreek instrumenten. De coroners jury bragt de uitspraak in, dat de man, terwijl hij eene inbraak pleegde, door een pistoolschot van Jane Wilcox doodelijk gewond was, en prees ten slotte deze, wegens haar moedig gedrag.—De geschotene is waarschijnlijk door zijne rotgezellen op de vlugt over boord geworpen.

Johnson Co., Iowa. Er is weder een dier moorden gepleegd, die bewijzen, dat, niettegenstaande alle oppervlakkige beschaving, er nog altijd ontzettende barbaren in de wereld zijn. Een man, Hurt genaamd, behandelde sedert langen tijd zijne vrouw slecht en op zulk eene wijze, dat zij ten laatste aanzoek deed om echtscheiding, en met goed gevolg. Hurt ging naar Iowa, om zich te overtuigen, of de echtscheiding werkelijk was toegestaan, en viel bij zijne terugkomst zijne vrouw met eene bijl aan, sloeg haar neder en verminkte haar op de barbaarschste wijze. Daarop stak hij het huis in brand, en begaf zich in een nabij gelegen boschaadje, waar hij door steken met een zakmes aan zijn leven een einde zocht te maken. Daar dit niet gelukte, kroop hij naar het huis eens buurmans, verschafte zich een geweer en schoot zich dood. De vrouw stierf den dag daarna.

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Milwaukee zijn 135 personen, die *Smith* heeten.—Te St. Louis is een man beboet voor $50, omdat hij vuile taal in de tegenwoordigheid van dames op de straat gebezigd had.—De Burlington *Gazette* van den 22 Julij schrijft, dat de zomer tarwe beter uit zal vallen dan sedert vele jaren het geval was.—De Horicon *Argus* schrijft, dat de landbouwers dier omstreek voor hunne tarwe van 92 tot 95 cents het bushel hebben gecontracteerd.—Er is een spoorwagen gemaakt van gesmeed ijzer, die den schok eener botsing weer staan en overbuitelen kan, zonder te breken.—Het lichthuis bij Minot's Ledge, in plaats van het voor eenige jaren weggeslagene, zal, zegt men, een millioen dollars kosten.—Te Norfolk, Virginie, is eene catholieke kerk in aanbouw, die $100,000 kosten moet.—Een lot, dat te St. Paul, Minnesota, voor eenige jaren voor $400 verkocht is, heeft onlangs $2,400 contant geld opgebragt, zijnde een aanwas van $2,000 in de vier jaren.—In Chicago zijn valsche $5 banknoten op de Southern Bank of Illinois, die op de echten gelijken, maar zeer grof zijn.—Den 23 Julij is te Manitowoc, door den policiedienaar Gilbert, gevat en in hechtenis gebragt, een Belg, die beschuldigd wordt van in Kewaunee county drie moorden te hebben gepleegd en op wiens hoofd de som van $100 was gezet.—Een man van Boston, *vijf en zeventig* jaren oud, eenige dagen geleden te Charlestown zijnde, zwom over de Mystic river, eenen afstand van een en een vierde mijl, en na eene korte rust weder terug.—Te Walpole, N. H. zijn op den 20 Julij drie personen door den bliksem getroffen; de een dood, de tweede zwaar gewond, de derde slechts ligt bezeerd.—Den 17 Julij was het te St. Louis zoo heet, dat er dertien menschen ten gevolge van zich aan de zon bloot te stellen gestorven zijn.—De cholera woedt vreeselijk te St. Petersburg, zoodat er door een 70 menschen daags sterven.—Bayard Taylor zegt dat Stockholm nog onzedelijker is dan Parijs, ja, de onzedelijkste stad van geheel Europa.—De boeten, die in het bureau van policie te Chicago ontvangen worden, bereiken dikwijls de som van $1,200 in de week, en zijn nooit minder dan $800.

BLADVULLING.

EEN GOED GEBRUIK DER OOGEN.

Een aanzienlijk italiaansch geestelijke, wien het lot eene eindelooze reeks van bezoekingen en beproevingen van allerlei aard had opgelegd, onderwierp zich daaraan zonder morren en droeg het zwaarste zelfs met een voorbeeldig geduld en stille onderwerping. Een vertrouwd vriend van hem bewonderde lang in stilte deze deugden, die hij bijna voor onnavolgbaar hield. Op zekeren dag vroeg hij echter den geestelijke, wat hij dan toch wel voor een geheim had, om altijd zoo welgemoed en opgeruimd te zijn.

"O," antwoordde de priester, "mijn geheim is dood eenvoudig: 't bestaat maar daarin, dat ik een goed gebruik van mijne oogen weet te maken."

"Verklaar u duidelijker," sprak de vriend.

"Van harte gaarne," was het antwoord. "Om 't even in wat toestand of stemming ik ben, zie ik altijd eerst tot den hemel op en herinner mij, dat het hier beneden mijn voorname streven zijn moet, daarheen te komen. Vervolgens zie ik op de aarde neêr en stel mij voor den geest, wat geringe ruimte ik daarop eens innemen zal, als men mij in mijn graf heeft neêrgelegd. Eindelijk laat ik mijne oogen in de wereld rondgaan en zie, hoe veel duizenden op aarde nog veel ongelukkiger zijn, dan ik. Hieruit leer ik, waar het waar geluk thuis is, waar alle leed een einde moet nemen, en hoe weinig reden ik tot morren en klagen heb."

Eenvoudigheid.—In 't goede oude landschap Drenthe vindt men heel slimme lui, zoo als in andere provincies hier en daar ook wel; en wie de Drenthen voor dom uitmaakt, geeft zelf weinig blijk van verstand. Dat kan onder anderen uit het volgende historietje blijken.

Een boer uit Beilen had een goede beste vrouw, die nogtans na een kraambed aan 't sukkelen raakte en jaren achtereen bedlegerig werd. Hij paste haar op, zoo goed als hij maar kon, en zei haar ook nooit een hard woord, schoon 't hem wel soms bijster zuur viel. Nu kwam er nog 't ongeluk bij, dat hij ook eens een kou had opgedaan, die voor geen Haarlemerolie wou wijken, maar hem in alle leden stijf, lam en krebentig maakte. Zoo lag hij dan bij de arme vrouw op bed te zuchten en 't werk bleef ongedaan. Eens echter, dat hij weer wat aan de betere hand zijnde, was opgestaan en met de handen op zijn stokje leunende voor haar bed over zijn huiskruis zat na te denken, liet hij zich in 't eind toch in de onnoozelheid zijns harten het woord ontvallen: "Och, Etien, als de lieve Heer maar zoo goed was en nam een van ons beiden uit de ellende weg, weet je, wat *ik* dan dee, kind? 'k Ging dadelijk bij mijn zuster te Borger in den kost, want daar zou ik wel goede oppassing hebben."

In sommige streken van Engeland is het gebruikelijk een tinnen schotel met zout op het ligchaam van een overledene te plaatsen. Ook wordt daar soms een licht bij gevoegd, zooals in de meeste roomsche landen. Zout is het zinnebeeld der eeuwigheid en onsterfelijkheid; het is zelf niet aan verderf onderhevig en onttrekt ook de met zijne deelen doortrokken voorwerpen daaraan. Het licht was bij de Egyptenaren een zinnebeeld van het leven, en zijn gebruik bij de overblijfselen van een doode als de uitdrukking van den wensch te beschouwen, dat het leven van den afgestorvene nog had mogen worden verlengd. (*Huisvriend.*)

Republikeinsche Staats-Conventie.

Op Woensdag den 2 September 1857, 's middags te 12 uren, zal in Madison eene Republikeinsche Staats-Conventie gehouden worden, om kandidaten voor Staats-beambten te benoemen, die in November aanstaande te kiezen zijn. Ieder Assembly District heeft het regt, zich door twee afgevaardigden in de conventie te doen vertegenwoordigen.

Het Republikeinsche Centraal Commité.
HARVEY, DEAN, FLEISCHER, COVER, REYNOLDS, PAINE, ROESER, CARY, ILSLEY.

MARKTPRIJZEN.

Sheboygan, Wis., den 3den Augustus 1857.

Meel, Tarwe, ℔ zak.	$3.50 @ 3.75
Meel, Rogge, „ „	2.50 @ 2.75
Meel, Boekweit, per 100 lbs.	2.50 @ 3.00
Blanke Winter Tarwe, ℔ bushel,	1.25 @ 1.30
Roode winter Tarwe „ „	1.18 @ 1.22
Club Tarwe, ℔ bushel.	1.15 @ 1.20
Zomer Tarwe, „ „	— @ —
Rogge, „ „	95 @ 1.00
Garst, „ „	1.50 @ 1.75
Haver, „ „	0.60 @ 0.65
Ind. Koren, „ „	75 @ 76
Witte Boonen, „ „	2.25 @ 2.50
Erwten, „ „	90 @ 1.00
Aardappelen, „ „	75 @ 0.87
Vleesch, ℔ 100 lbs.	6 00 @ 8.00
Spek, „ „ „	10.00 @ 11.00
Boter, ℔ lb.	15 @ 20
Reuzel, „ „	14 @ 16
Kaas „ „	14 @ 16
Eijeren, ℔ dozijn	14 @ 16
Droogo Appels, ℔ bushel	2.75 @ 3.00
Groene Appels, ℔ barrel	— @ —
Spek (mess) ℔ barrel	$20 @ $22
Zout, ℔ barrel	2.15 @ 2.22
Wit Visch, ℔ barrel,	8.50 @ 9.00
Whiskey, per gallon	0.33 @ —
Timmerhout, per M.	10.00 @ 15.00
Shingles, ℔ M.	1.37 @ 3.00
Hooi, ℔ ton	$ 8 @ $ 10
Hout, per cord,	2.00 @ 2.25

Advertentien.

GETROUWD:

Holland, Sheboygan, Co. Wis., 24 Julij 1857.
O. J. DROPPERS
en
GEZINA RAMAKER,
door den w. e. w. heer W. van Leeuwen.

* * Mijne geliefde echtgenoot CORNELIA HENDRIKA HENDRIKSE, is heden morgen ten 8 uur van eenen **Zoon** bevallen.
Sheboygan Falls, 28 Julij 1857. JACOB RINSES.

LEES HIER!

De ondergeteekende vraagt langs dezen weg, of niemand hem berigten kan, waar zich J. M. van Setten bevindt, of wat er van hem geworden is, daar zijn grijze vader in meer dan twee jaren niets van hem heeft vernomen, en zaken van gewigt het noodzakelijk maken, te weten waar hij is. Mogt eenig Hollandsch menschenvriend narigt van den zwerveling kunnen geven, dan zullen zij eene dienst bewijzen aan eenen ouden vader; en mogten er onkosten op zulke narigten loopen, die zullen gaarne voldaan worden, door den ondergeteekende, aan wien men zich gelieve te adresseren.

A. De VOS,
Rochester, N. Y.
Rochester, 15 Julij, 1857. 2w29

Mengelwerk.

De vasten der Noord Amerikaansche Indianen.

Het vasten is een der meest ingewortelde en meest algemeene gebruiken der Indianen. Het wordt onder alle amerikaansche stammen betracht, en door hen, in elken toestand des levens, als wezenlijk van gewigt voor den uitslag hunner ondernemingen en pogingen beschouwd. Geen jongeling geld als geschikt of voorbereid tot den aanvang van de loopbaan zijns levens, als hij zich niet van te voren aan het groote vasten onderworpen heeft. Zeven dagen schijnen van oudsher de langste tijd van den duur des vastens te zijn geweest, en uit de lengte der onafgebrokene onthouding, tot welke iemand het gebragt heeft, maakt men het gevolg zijner ondernemingen op. Deze vasten worden door de jeugd als eene der gewigtigste gebeurtenissen hunns levens beschouwd. Men ziet ze met belangstelling te gemoet, bereidt zich met groote plegtigheden tot dezelven voor, en verdraagt ze met eene zelfopoffering, die aan heldenmoed grenst. Van dezen tijd af houdt men het karakter voor vastgesteld en het eerste vasten, als men zich op die wijze heeft voorbereid en het met goed gevolg heeft doorgezet, schijnt voor de volgende jaren die betrekkelijke gewigtigheid te bezitten, welke in beschaafde gemeenten aan eene godsdienstige geloofsbelijdenis wordt gehecht. In dit tijdperk geschiedt het dan ook, dat de jongelingen en de jonkvrouwen "gezigten zien en droomen droomen", en dat hun door den gedurende dezen tijd verkozen beschermgeest geluk of ongeluk wordt voorspeld. De dwalingen des gemoeds worden voor goddelijke ingevingen gehouden. De werking daarvan is eene diep gevoelde en prent zich het gemoed sterk in—ja, zij gaat zoo diep, dat het gansche latere leven die niet meer vermag uit te wisschen. De vader in den kring zijns huisgezins, de jager op de jagt, alsmede de krijgsman op het slagveld, zijn gedachtig aan den beschermgeest, die, gelijk zij gelooven, hun bestendige begeleider is, en zij bouwen in alle omstandigheden op zijne magt en zijnen genadigen invloed. Deze beschermgeest is het hun gansche ik in aanspraak nemende thema hunner stille beschouwingen en neemt bij hen in allen opzigte de plaats der hoop des christens in, slechts met dit onderscheid, dat, hoe diep zij ook daarover in gedachten zijn verzonken geweest, nooit de naam wordt uitgesproken en alle aan zijne verkiezing verbondene omstandigheden, alsmede het verlaten dat men zich op hem doet, zelfs voor hunne naaste vrienden het diepste geheim blijven.

Het vasten in latere levensjaren schijnt eene vernieuwing der krachten en deugden ten doel te hebben, welke zij aan dit gebruik toeschrijven; het wordt meest slechts door hen gehouden, die den ouden maatschappelijken toestand onverzwakt trachten te houden, of door mannen, die strenge gewoonten aannemen, om invloed in den stam te verwerven, of als voorbereiding tot oorlog of eenige andere buitengewone daad.

Dat de eene of andere dag tot eenen algemeenen vastendag is aangesteld, is niet bekend. In zoo verre er eenige regel gevolgd wordt, schijnt een algemeen vasten in het voorjaar te worden in acht genomen, en de geregelde en gewone vasten in dit jaargetijde te zijn vooruit gegaan.

Uit deze daadzaken laat zich besluiten, dat de Indianen het vasten voor iets heel verdienstelijks houden. Zij denken dat het den manito's of geesten, wier invloed en bescherming zij wenschen te verkrijgen of te behouden, hoogst aangenaam is.

Daaruit is alzoo duidelijk op te maken, dat een zeer groot gedeelte van den tijd, dien de Indianen aan de geheime godsdienst wijden, aan deze beschern- of middelaarsgeesten, maar niet aan den "grooten geest" of schepper gewijd is.—*N. Y. Abendzeitung.*

De Victoria Brug.

Deze brug, die, hetgeen wij naauwelijks behoeven te zeggen, over de rivier St. Lawrence, niet ver boven Montreal, ligt, zal een der grootsten onder de wereld wonderen worden. Zij werd in Julij 1854 aangevangen en moet volgens contract in het jaar 1860 voltooid zijn. De gezamentlijke kosten werden in het eerst op zeven millioen dollars begroot; onlangs is echter het bestek dusdanig veranderd, dat de kosten slechts op iets meer dan zes millioen dollars zullen komen te staan. De uiterste lengte der brug, met inbegrip des aanstootpilaars aan elke zijde, zal 7000 voet of iets meer dan 1¼ eng. mijl bedragen. Zes en twintig pilaren van stevig metselwerk zullen den ijzeren bovenbouw der brug dragen. De middelpunts-spanning zal 350 voet, de andere spanningen elk 242 voet beloopen De hoogte des middelpunts der brug zal 60 voet boven den waterspiegel zijn. Het gewigt der ijzeren pijpen zal 8000 ton of 16 millioen ponden en de inhoud van het metselwerk 30 millioen kubiek voet bedragen, als de gansche bouw voltooid is. De beroemde pijphangbrug over de Menai, die het eiland Anglesey met het graafschap Caernarvon verbindt en thans eene der grootste merkwaardigheden der wereld is, zal bij deze amerikaansche brug naauwelijks in aanmerking komen. Met inbegrip der bruggenhoofden aan beide zijden, zal de gezamentlijke lengte der brug van kant tot kant 10,274 voet of nagenoeg 2 eng. mijlen bedragen. De aanstootpilaar der brug, aan welken de landingsplaats der stoombooten gebouwd werd, is bijna gereed. Dezelve bestaat uit eene onmetelijke massa metselwerk, hetwelk oogenschijnlijk zulk eene sterkte heeft, dat het den beschouwer voorkomt, alsof het zelfs de hevigste drukking der den St. Lawrence afkomende zwareijs klompen kon weerstaan. Intusschen kan de ondervinding slechts leeren, wat het in dit opzigt kan uithouden. Negen pilaren der brug zijn reeds voltooid, maar nog door geenen straatweg aan elkander verbonden. Zij vertoonen aan de beide zijden en aan het lagere einde eene gladde oppervlakte; de naar den stroom gekeerde zijde is wigvormig, om de kracht der ijsklompen te breken en ze ter zijde te voeren. In het afweren van deze vernielkracht lag het hoofdbezwaar, dat de ingenieurs bij deze onderneming te overwinnen hadden.

Is de Rhubarber- of Pie plant vergiftig?—In eenen tusschen den bekenden scheikundige E. Grasseli ter eenre, en den heer Eshelby (fabrikant van eene soort van champagne wijn uit de stengels der rhubarber plant) benevens Doctor Cox ter andere zijde gevoerden strijd, werd onlangs door den eerstgenoemden heer in de *Enquirer* beweerd, dat die plant een hevig werkend vergift—klaverzuring zure kali *(biozalotum potassae)*—in aanmerkelijke hoeveelheden bevatte, en dat hierdoor de talrijke ongevallen waren te verklaren, die uit een te sterk genot van deze soort van pies ontstaan. Dat het beste bewijs voor de vergiftige kracht van het *biozalatum potassae* echter dit was, dat deszelfs verkoop in Pruissen door strenge wetten verboden is.

Reeds vroeger werden wij door doctor Top, die bij eene toevallige ontmoeting rhubarber stengels in onze marktmand gewaar werd, er opmerkzaam op gemaakt, dat deze plant een sterk vergift, *klaverzuring*, bevatte, en dat, als eene daaruit vervaardigde pie of moes eenen nacht bleef staan, zich daarin het vergift in aanmerkelijke kracht ontwikkelde. Wij achtten deze waarschuwing toen ter tijd niet, en zijn thans in de verzoeking gekomen, om het aanhoudende afnemen van de gezondheid eens tweejarig kinds, aan het genot van zulke pie toe te schrijven. Ouders dienen ten dezen opzigte voorzigtigheid te gebruiken, en de heeren doctoren moesten ten algemeenen nutte hunne ervaringen openbaar maken, en zich niet door eene schijnbare onverschilligheid hunner medemenschen laten afschrikken.—*Cincinnati Volksbl.*

Oreide—een plaatsvervanger voor goud.—Dit is de naam van een nieuw metaal, dat onlangs onder een fransch octrooi, Maart l.l. in dit land verleend, is te voorschijn gekomen. Het gelijkt in vele opzigten op goud, en kan in eenen zuiveren toestand, of als grondstof om verguldsel op te leggen, gebruikt worden. Het kost ongeveer tachtig cents het pond, en toch is deszelfs voorkomen zoodanig, dat het door de meeste toevallige beschouwers gereedelijk voor goud zou worden gehouden. Het is geen zuiver metaal, maar eene verbinding van verscheidene metalen, tot zulk eenen graad verfijnd, dat zij niet gemakkelijk verzuurstoft of beslaat (dof wordt.) Deze hoedanigheden maken het tot eene kostelijke aanwinst voor de metaal kunsten. Als het getoetst wordt met salpeterzuur heeft er eene opbruising plaats, maar er blijft geene vlek over. Deze hoedanigheid, schoon van veel waarde voor huisraad en gereedschappen, maakt het tot een gevaarlijk metaal in de handen van oneerlijke menschen. Het kan zoo goed tot het namaken van goud gebruikt worden, dat het bij uitstek moeijelijk zal zijn, om valsch van echt geld te onderscheiden. Met goud naast elkander geplaatst, is er een naauwkeurig onderzoek toe noodig om te zeggen, wat goud en wat oreide is. In Frankrijk is reeds eene wet uitgevaardigd om bedrog voor te komen, door alle fabrikanten van *oreide*, onder zware boeten voor verzuim, to noodzaken dit woord op de geleverde artikels te slaan.

Er is onlangs eene fabriek opgerigt te Waterbury, Connecticut, die elke hoeveelheid van dit nieuwe metaal kan leveren. Men zegt, dat een groot gedeelte van de laatstelijk ingevoerde gouden gedreven artikelen niets dan oreide zijn!

Wat is het?—Het volgende artikeltje uit "Voorvallen op eene zuidelijke reis", is zoo slecht niet:

Toen slechts een tiende gedeelte van het onregt, dat de *slaaf dagelijks* verduurt, in Engeland, Frankrijk, Duitschland en het vertrapte Italie was bekend gemaakt, steeg er volkomen een kreet en een geschreeuw van afgrijzen op. Amerika alleen blijft koel, en vromelijk zijne bloedige handen opheffende, vraagt het, "Wat is het?" Europa antwoordt, "Wel, wij hebben gehoord dat mannen, vrouwen en kinderen in uw land als vee verkocht worden."

"Natuurlijk, dat worden ze," zegt Amerika, "maar wat is dat?"

"Wij hebben gehoord," zegt Europa, "dat christenmeisjes tot schandelijke doeleinden verkocht worden, zelfs in de schaduw uwer hoogste torens, zonder een enkel woord van berisping van hen, die in den preekstoel staan!"

"Dat is ook zoo", zegt Amerika; "maar nog eens, waar dient die beweging voor?"

"Wij vernemen dat vier millioen van uw volk geene wettige of bijbelsche echtvereeniging kunnen hebben", zegt Europa.

"Zeker, dat alles staan wij toe," antwoordt Amerika; "maar gij hebt zulk een geschreeuw gemaakt, dat wij dachten, dat gij eene groote wreedheid of een zedelijk kwaad zaagt begaan."

"En gij beweert een vrij en christelijk land te zijn!" zegt verontwaardigd Europa.

"Zeker zijn we, het vrijste en verlichtste land in de wereld; waar praat gij van?" zegt Amerika.

"Gij zendt uwe zendelingen om ons tot christenen te maken," zegt Turkije; "en onze godsdienst heeft deze afgrijsselijke instelling afgeschaft!!!"

"Gij! Gij zijt allen heidenen daar aan den overkant—welk regt hebt gij om te spreken of vragen te doen?" antwoordt Amerika, klaarblijkelijk al te driftig wordende, om eenig verder onderhoud toe te staan.

Ah!—Doctor X. was op een gemaskerd bal. In het gewoel ontmoette hij eene schoone bal-vaartgangster in zwarte zijde, wier bekoorlijke gestalte, sneeuwwitte hals, en betooverende kokette manieren in zijne ziel de allerhevigste liefde opwekten. Zij werpt blikken op hem van de kwijnendste teederheid, en hij is als dronken in de hoop van eene gelukkige overwinning te hebben behaald. Hij vat al zijnen moed te zamen waagt het haar aan te spreken:

"Wie zijt gij, beminnelijk masker?" vraagt Dr. X., bijna smeltende van liefdegloed.

"Is het mogelijk dat gij mij niet kent, doctor?" lispelt de jonge dame in zwarte zijde.

"Neen, op mijn woord, ik ken u niet."

"Bedenk u eens, doctor."

"Ach, gij zijt zeker de goedgunstige toovergodin, die mij van daag voor de vierde maal verschenen is, om de poorten des geluks voor mij te openen."

"Gij vergist u, doctor, ik ben geene toovergodin."

"Ach—wat zijt gij dan?"

"Ik ben de welbekende jufvrouw, aan welke gij nu reeds negen weken lang twee dollars en zeven schellingen schuldig zijt, voor wasschen en strijken."

De doctor stond te kijken als een versteende haring.

Verandering van bruid.—Er moest een huwelijk voltrokken worden (zegt een wisselblad)—de bruidegom was verlangend en de priester gereed. Doch is het niet vreemd!—ten elf ure verklaart de schoone bruid, dat zij niet getrouwd wilde wezen, en dat zij haren verloofde half vermoorden zou, als hij het hart had om bij haar te komen. Dat was een raar geval! Er deed zich echter nog een middel op, om dat bezwaar te boven te komen. In eenen hoek der kamer zat de zuster der bruid. Medelijden met den armen man hebbende, vraagde zij, "wilt gij *mij* hebben?" Hij antwoordde "ja", en zij werden getrouwd.—Dit verhaal is niet minder vreemd dan waar.

☞ Elk jaar worden er drie millioen hoeden in de stad New York verkocht.

CALENDER VOOR AUGUSTUS, 1857.

D. der maand	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Zaturdag	4 53	7 19	
2	Zondag	4 54	7 18	
3	Maandag	4 55	7 16	
4	Dingsdag	4 56	7 15	
5	Woensdag	4 57	7 14	Volle Maan, den 5, 's avonds 1 ure, 21 min.
6	Donderdag	4 58	7 13	
7	Vrijdag	4 59	7 11	
8	Zaturdag	5 00	7 10	
9	Zondag	5 01	7 09	
10	Maandag	5 02	7 07	
11	Dingsdag	5 03	7 06	
12	Woensdag	5 04	7 04	Laatste Kwart, den 12, 's avonds 0 ure, 34 min.
13	Donderdag	5 05	7 03	
14	Vrijdag	5 06	7 02	
15	Zaturdag	5 07	7 00	
16	Zondag	5 08	6 59	
17	Maandag	5 10	6 57	
18	Dingsdag	5 11	6 56	
19	Woensdag	5 12	6 54	Nieuwe Maan, den 19, 's morg. 11 ure, 18 min.
20	Donderdag	5 13	6 53	
21	Vrijdag	5 14	6 51	
22	Zaturdag	5 15	6 50	
23	Zondag	5 16	6 48	
24	Maandag	5 17	6 46	
25	Dingsdag	5 18	6 45	
26	Woensdag	5 19	6 43	
27	Donderdag	5 20	6 41	Eerste Kwart, den 27, 's morg. 9 ure, 56 min.
28	Vrijdag	5 21	6 40	
29	Zaturdag	5 22	6 39	
30	Zondag	5 23	6 37	
31	Maandag	5 24	6 35	

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
" A. van de Walt, Oostburg, dito.
" G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" D. J. Doornink, Milwaukie, Wis.
" Arnold Smits, Little Chute, Wis.
" John Wigman, te Green Bay.
" J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
" F. Pasdeloup, 59 Clark street, Chicago.
" G. van der Sijde, Hope, Illinois.
" M. Jansen, Thornton, Illinois.
" E. van der Stolpe, Albany, N. Y.
" A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
" N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
" J. Arlja, Paterson, enz., New Jersey.
" H. Ophsnor, Cleveland, Ohio.
" J. J. Zorge, Cincinnati.
" J. van de Luijster, Holland, Mich.
Zeeland, Michigan.
" J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
" L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" Henry Hospers, Pella, Iowa.
" L. D. van Horssen, Keokuk, Iowa.

☞ De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent vier cents per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden en het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te sluiten, die *franco* moet gezonden worden aan

J. QUINTUS, Sheboygan Wis.